

Ioannes Porterius Nivernas

‘Athamantis Furor’

Tragoedia
(1621)

Jan-Wilhelm Beck
Institut für Klassische Philologie
Lehrstuhl Lateinische Philologie
Universität Regensburg
Universitätsstraße 31
93040 Regensburg
Dezember 2008, September 2020

Fabulae Argumentum

Semele, Cadmi filia et Bacchi mater, cum Iunonis dolo malo in perniciem et mortem suam fulmine Iovis ambusta incidisset, eius foetus nondum maturus, ex utero matris confestim avulsus Iovis foemori insutus est. hunc autem maturum et enatum Ino, Semeles soror, educandum suscepit; qua quidem educatione, Bacchum propter matrem Semelem, Iovis pellicem, exosa Iuno ita offensa fuit, ut cum Bacchum perdere non posset, nutricem Inonem perdere decreverit. interea, dum iram et odium suum coquit Iuno, Phryxum et Hellen privignos suos Athamantis ex Nephele prima coniuge liberos patriis finibus abegit Ino noverca. hanc rem et occasionem nacta Iuno, ut sibi et Athamanti ex Inone poenas sumeret, duas in Athamantem furias concitavit, quae miserum hominem ita irritaverunt et abalienarunt, ut Inonem occurrentem leaenam, filios vero Melicerem et Learchum leaenae catulos arbitratus, alterum Learchum trucidarit, matrem cum Melicerite confecturus, nisi arrepta fuga sese uterque ex iugo montis edito in mare praecipitassent.

Aliud Argumentum Tragoediae

Athamas, Aeoli filius, Thebanorum rex, post primas cum Nephele nuptias, ex qua Phryxum et Hellen susceperat, secundas cum Inone, Cadmi filia, suo totiusque generis damno celebravit. haec enim novercali furens odio privignos suos Phryxum et Hellen qua minis, qua poenis ita dure et acerbe habuit, ut ipsi paterna domo relicta consensoque ariete aureo ad Aeetam regem in Colchidem transfretarint, non autem incolumes ambo; Helle siquidem de tergo arietis in mare delapsa fluctibusque absorbta, suum Hellesponto cum vita nomen reliquit. hanc fugam clademque liberorum tam inique tulit Athamas parens, ut de sanitate mentis p[ro]ae immoderata ira et dolore dimotus, ne potius sanus et consultus, hanc ulciscendae coniugis viam conceperit, caudem scilicet Melicertis et Learchi liberorum, quos de Inone susceperat; cuius quidem atrocissimi consilii et coepti partem Learchi caede seu clava seu quovis alio telo adeptus, reliquam, nisi se Melicertes cum matre Inone in mare praecipites dedissent, pari strage confecisset.

Personae Tragoediae

Iuno	
Athamas	Rex
Ino	Regina
Melicertes	Pueri
Learchus	
Hermantis	Vates
Hebas	Ephoebus
Pheretes	
Ephialtes	
Cleomachus	Praefectus
Euriclus	
Xanthe	Honorariae Puellae
Antiphila	
Tithene	Nutrix
Furiae duae	

<Chorus>

Actus primus

<Scena prima>

Iuno

Iuno Ad hocne fatis libuit enasci Deam?
Ad hocne summi et uxor et soror Iovis
Ortus paternos praedico et propaginem
Coeli solique comparem domino Iovi?
Vt decoris olim, sortis et tantae memor,
Acerbiori Diva poenitentiae 5
Cruciata mentem taedio, desiderem
Authoritatis regiae nunquam prius
Mihi imminutam honoris observantiam?
Vt culta quondam, duriores nunc feram
Spreti dolores numinis? subsellii 10
Vt abacta ad imi sordidos gradus Deum
De plebe vili summa suspirem meis
Calcata pedibus aetheris fastigia?
Commune nobis fratre cum nostro Iove
Sceptrum requiram? defleam consortia 15
Regni torique perdita? o nimium meo
Gravis et acerba pectori sortis meae
Memoria! proh nimis pudenda insignia!
Honor in honestus! titulus infamis! decus
Nimis indecorum, quo carere non licet 20
Sine clade tanta quoque non licet exui
Cum decore veteri! nunquid, o Divum sator,
Tibi comes adsum sede conspicua pari,
Vt, impudentis meta ludibrii, genus 25
Mortale pascam ludicro oblectamine?
Gravis est potentum subditos fastus premens,
Iura licet hoc dent, ordo naturae velit;
Et, subditorum cum male in dominos furit
Despectus insolens, leve supplicii genus 30
Et tollerandum reris? expulsam toro
Connubiali risit - o summum nefas! -
Cadmaea Semele Numinum dominam, tuam
Simul et sororem et coniugem; quin, si tuo
Gaudere dono nosset, aeternum toro
Viduata flerem repudium. siquidem libens, 35
Quicquid rogasset, consequi permiseras -
Quid, si rogasset connubia? nunquid modo

Coelo imperaret? nunquid? o probrum! tibi
 Coniux adesset? quem locum vel quos toros
 Juno teneret? scilicet nulos; Iovis
 Quis enim sorore post Iovem dignus? vides,
 Nisi vetuissent fata, quo caecus Iovem
 Amor impulisset? instat hoc idem nefas,
 Nisi rursus obstant fata: nam nihil minus
 Ino sororis territa exemplo, pares,
 Si recipis, ad te sperat accessus; nothi
 Hoc erit alumni pignus, haec merces erit
 Bacchi enutriti, hinc et suum sperat genus
 Coelo inserendum. nunquid aeternis micant
 Sedes supernae luminibus, ut scortulis
 Inserviant? num pervium solis iter
 Coelo patebit, dabitur et solis nothis?
 Quae dos nepotes et tuam prolem manet?
 Nunquid nothorum residua et fastidium?
 Legitima Divum serviat proles nothae?
 Coeleste generi subsit humano genus?
 O dedecus! pudenda plane infamia?
 Et probra non te tanta, non clades movent?
 At me movebunt; commovebo Tartara
 Iove abnuente, ad vota compellam mea.
 Cadmaea proles numen iratum improba
 Rursum ingemiscet, sentiet nostram manum,
 Inoque nostris ut soror Semele cadet
 Aliquando technis; non tulit, qualem meo
 Suasu rogarat, congredi Semele Iovem
 Crebris micantem fulgetris et sulfure
 Fulmineo opacum, sed metu exorto leves
 Protervum in auras spiritum moriens dedit,
 Sic dabit et Ino, viva nec saevi feret
 Horrorem Averni. iam minarum plus satis,
 Iandudum inultam coquere me rabiem piget:
 Libet furentes concitare Erynnies,
 His territatos impetu rabido instruam
 Athamantis animos, ultor hic offensae erit,
 Hostile nobis perdet et coelo genus.
 Habet ipsa tellus antra Trophonii senis,
 Impromptu ad umbras Ditis et tristes domos
 Descensus hic est commodo compendio;
 Libet iter agere: pergo, festino gradum.
 Inde evocabo precibus ultrices Deas.
 Non me pigebit, Numinum dominam licet,
 Vel genibus etiam supplicem advolvi et mei
 Vilia rogare mancipia fratris, suum

Quodcunque in hostem commode telum datur. 85
 Cur pudeat, hostes ulta quo fuerim modo?
 Hebes est et excors, quem pudor inultum facit.
 Vtcunque dabitur ultiō, dabitur bene;
 Vindicta nulla charior. mecum licet
 Perdendus hostis esset, haud mihi parcerem. 90
 Hostem ruina vel mea obruere iuvat.

<Scena secunda>

Ino, Xanthe, Antiphila

Ino O vos propago misera! vos miserum genus!
 Ludibria sortis! gentium purgamina!
 Queis destinavit ante natales suos
 Seu Parca seu sors mole perpetua iugum 95
 Servile; vestri me quidem miseret mali!
 Me miseret, inquam! poena sed - miseri - minor,
 Quod saeviendi durior nescit modum
 Fortuna. suus est namque praescriptus malis
 Modus. perennes usus aerumnas levat, 100
 Hoc servitutis mitius collo iugum,
 Quod nulla fructu liberae sortis dies
 Concessit uti, durius longe quibus
 Foelicitatem liberae vitae excipit
 Servilis aerumna! nivibus suetus Geta
 Nec mitiorem Graeciae expertus Iovem 105
 Non hyemis atrum frigus et gelu tremit,
 Non fusca Mauri pellis et crispum caput
 Atraque recocti corpora Libis torridae
 Aestatis ignes fervidos arcent sibi,
 Sed imparatos quos gelu insueto ferit 110
 Post acriores solis accessus hyems,
 Post frigus, aestas. sunt graves tantum vices.
 Experta fateor; id queror, id ego lugeo.

Xanth. Regina, vanas perperam curas agis:
 Successus ille durus et durae vices,
 Cum laeva dextris sorte succedunt mala
 Et res secundas subita pernicies gravat;
 Contra expetendus, si quod adversum fuit
 Et triste, nobis prospera arridet vice. 120
 Quacunque tandem fausta sorte venerint,

	Circum allatrantes impiam Scyllam canes, Quod impotenti pectore occluso negat Viam furori. loquere, tum brevi sciet Animus quietem: verba moerorem levant.	165
Ino	Tollenda primum causa, tum facile malo Nostro levamen dabitur; haud intus latet Fomes doloris, nil mihi prodest loqui. Prodesset, eheu, si meis virgo procis Nusquam imperassem; tam breve imperium mihi Aeterna peperit servitia.	170
Xanth.	durum putas	
	Charo subesse coniugi? hoc tantum doles?	
Ino	Grave nunquid illud foeminae, dominos pati, Quibus imperare fas sibi ac aequum fuit?	175
Xanth.	Quos coniugavit vinculo pronuba pari Venus maritos foeminis, aequo licet Commune gestent onere coniugii iugum, Mari subesse foeminam voluit tamen Dominumque dulci ferre servitio virum.	180
	Illud molestum, quod iubent leges, putas?	
	Quod imperat natura?	
Ino	non durum mihi	
	Viro subesse, sed piget plures pati Ac ferre dominos, cum viro ac domino Venus	
	Copularit uni. servitus gravis haec mihi.	185
Ant.	Gravis illa sane; sed quibus tandem subes Dominisque pares? fare; num quenquam super Athamanta tellus novit Argolica ducem?	
Ino	Thebana nullum terra, sed plures ego.	
Ant.	Sed quos, profare?	
Ino	quos Nephele genuit vaga,	
	Phryxum et sororem, monstra naturae improba.	
Xanth.	Ad quid parentum iura? summa authoritas? Regia potestas! cur doles iniurias, Quas iure possis quo libet ulcisci modo?	
	Stultum est nocentes, cum licet male perdere,	195
	Tollerare inique. iure concesso utere.	
Ino	Nescis, novercae nomen ut male audiat? Ipsas parentes blandula exuperent licet Cura ac amore foverintque pignora	
	Aliena cultu, quo valent, tenerrimo,	200
	Credas; novercae nil tamen fuerint minus, Saevire quod si iure contigerit, feras Immanitate vicerint.	
Xanth.	quid iudicet	
	Rerum aestimator improbus, vulgus rude,	

	Sollicita quaeris? quisquis ignarus fuit, Res damnat omnes, impotens dignoscere, Quid laude dignum. pronior loquacitas Plebis malignae linquit intactum nihil; Quacunque de re liberum est, licet sua Iudicia stultis ferre nec standum his tamen.	205
	Proinde fas sit obloqui populo, tibi Fasque esse agendum iure cogites: age, Intrepida poenas exige, hic nihil vetat; Fueris neverca vel parens, ulciscere.	210
Ino	At facile non est grandiores plectere.	215
Xanth.	Si grandiores, viribus et armis age.	
Ino	Timenda patris ira, liberos amat.	
Xanth.	Fraude est agendum, fraude victos opprime.	
Ino	Suspecta matris odia prudentes cavit.	
Ant.	Quicquid cavebunt, odia non fugient tua, Tandem exulabunt, forsan et maturius, Quam tu ipsa speres; si dolis nequeant tuis, Armandus in eos genitor, in pueros pater Exasperandus, aderit hic ultor tibi.	220
Ino	Dissimulo frustra; singula apperio tibi. Iam parta nobis ultio est, nil patre opus. Hos exulantes devii montes habent; Non me illud angit, potius - ast! - huius mali, Quo possit a me crimen averti dolo. Nam patris iras metuo.	225
Xanth.	perfacile id tibi est.	230
	Affinge totius rei ignorantiam, Apud parentem querere tibi natos graves Esse et molestos, corrigendos postula. Sic ultionis cuncta praeteritae cadet Suspicio, dum poenas futuras exiges:	
	Abiisse credet non tuo dolo, at metu. Constans id aude, credulas dictis tuis Praebebit aures; foeminis summa in viros Imperia, mentem facilis ad preces tuas Questusque flectes. prome iam, facundiae	235
	Artisque quicquid in te inest; quas credulo Texas parenti, iam querelas cogites.	
	Quae frons, quis oris deceat atque corporis Neglectus habitus, haud docenda. progredi Athamanta cernis? iam mihi videtur tibi Devictus, ut te fronte respirat; praei,	240
	Pede negligenti pigra salutem praeripe.	
Ino	Fortunet o me Iuppiter adventu tuo.	245

<Scena tertia>

<Ino>, Athamas, Pheretes, <*postea* Hebas>

Ath.	Votum secundent sydera ex animo tuum, Nostrisque Iuno faveat, ut cupio, toris. Non ipsa capiant astra, non quisquam virum, Non ipsa credas, inquam, et humana, ut reor, Mente assequaris uspiam, quae gaudia Addideris animo, quidve laetitiae labris Libata roseis oscula et amplexus dati Imis medullis fuderint; vix se capit, Vix haurit auras spiritu exhausto emicans Cor evolansque pectore. arride, precor, Idalia, nostris gaudiis, amoribus Congratulare, fomitem castum fove;	250
	Et adacta per te grata luxuries tori Longam propaget sobole foelici domum. Nobilitet Ino regium Pelopis genus Athamante patre! Tantali vigeat genus!	
	Quaterna proles stipitis dulces mei Crescant beati palmites! Niobe, tuam Exuperet alvum fertilis consors tori! Laetetur Ino prole, quae Thebas patrem Sequuta lege temperet, nusquam exteris	260
	Cessura sceptrum manibus, extinctum genus Reparante semper prole et absumentos patres! Quin tu vicissim mutua assensu pari Meditaris, Ino, gaudia et mentem excitas?	270
	Quin gratularis laeta? cur vultum solo Affixa tristem deiicis? quidnam coquis? Quae cura moestum pectus insolito et novo Torquens dolore tristibus suos rapit	275
	Genis honores atque purpureum decus Moerore foedat pallido? retege malum Malique causam; quid doles, saltem doce.	
Ino	Nil triste novit pectus aut contrarium.	280
Ath.	Quid ergo ovanti gaudia haud iungis tua Hilarique nutu frontis arrides mihi Domusque sorti prosperae?	
Ino	arridet mihi	
	Rerumque tota sors secunda perplacet.	285

Ath.	Quis risus iste, cum rigentem turpibus Crispata sulcis ora frontem contrahunt Animusque laeta flebili vultu excipit?	
Ino	Gestire flagrat animus, et cor emicans Fervere secum tentat; ast labes nigra Torpens in extis, sanguinem circum tepens Pectus retardat et cor ignoto premit Dolore, rapiens artubus suos focos Simul et ruborem, qualis exanimis iacet, Cum cor reliquit spiritus, imago necis.	290
Ath.	An, chara coniux, credis hac fraude et dolo Cautam mariti posse mentem decipi? Adulteratos irrita specie tegi Speras dolores? aliquid, o Ino, tuum Athamanta celas! coniugi tuo tegis Arcana mentis! si tenax causam mali Negare perstas nec brevi, quidnam grave Penetrale cordis celat, exponis libens, Mihi rea fies odii.	295
Ino	an ignotum tibi, Imperia Superi quanta in humanos habent Ignes suumque ut nos ad ingenium trahunt Virtute caeca iubaris, affectus suos Quascunque in horas imprimunt? cor insciun Modo Iove laeto, protinus Marte effero, Tum Venere blanda moxque Saturno sene Atro, molesto, dispari motu alterant?	305
Ath.	Vt regnet in nos sydus austeri senis Ac astra coeli caetera, haud quaquam latet; Non tanta virtus, ut reluctantes trahant Vexentque mentes sydera influxu suo. Hoc ipsa praestant vere, ut impulsu levi Ad id parata desuper vel gaudeant Vel corda doleant promptius; quod si deest Aliunde moeror, facile, quas suadent poli, Acerbitates prospero eventu cadunt.	310
	Proinde technas pone nec diutius Causam doloris impetu coeli tege; Pateat amicum pectus, arcanum exhibe Nec pertinaci nostra turbari sinas Negatione gaudia. appertus dolor Causaque doloris explicati saucium	315
	Gravabit animum lentius quam concitans Versansque discors cura sollicitum caput. Manet inquieta mentis anxietas, dies	320
		325

	Noctesque crucians pectus ancipiti metu,	330
Ino	Nusquam exuenda, si tuum retices malum.	
Ath.	Melius tacetur, quicquid explicitum nocet.	
Ath.	Peius tacetur, quicquid explicitum iuvat.	
Ino	Et quem iuvabunt verba, si nil me iuvant?	
Ath.	Me inquam; nec ullam, quandiu siles, sciam Requiem.	335
Ino	silere, quaeso, liceat.	
Ath.	quin loqui	
	Toties rogatam iubeo; quod tibi si minus	
	Mea iussa prosunt, stat coactam quolibet	
	Adigere modo.	
Ino	saevire prorsus nil iuvat:	
	Libens profabor, nesciet cor gaudium	340
	Siccasque lumen palpebras; mens nesciet	
	Quicquam quietis, quandiu triplicis feram	
	Imperia domini, coniugem et natos duos.	
Ath.	Servire credis, quod virum Regem feras?	
	Non famula coniux, sed viri consors sui	345
	Simili potitur sorte. connubium doles	
	Et coniugale ius mihi tecum tori?	
Ino	Sim serva, sim coniux tua, hoc gratissimum.	
Ath.	Quid quereris ergo et coniugem dominum gemis?	
Ino	Non coniugem, sed liberos graves queror.	350
Ath.	Quid innocentum nesciae mentes mali	
	Ac impotentes, noverint licet et velint,	
	Peccare valeant? pectus, ah, timidum et iners	
	Ac facile laedi, quod potest tam debilis	
	Hostis gravare! si quid imprudentius	355
	Puerilis aetas egerit, correctio	
	Prudentiorem reddit; in promptu tibi est,	
	Vt vindicare libeat errorem. haud erit	
	Impune, credas. sed quis hic querulus gemit?	
	Hebanta novi, solitus hic Phryxi comes.	360
Heb.	Heu, quanta vestris auribus titulo mala	
	Decorata honesto suave mortales sonant	
	Oculosque falsa fascinant imagine!	
	Quam male parentis nomen, o fallax nimis	
	Natura, noster error ascripsit tibi!	365
	An te novercae peius est aliquid furor	
	Odiumque peius, tetrius an Syren malum?	
	Quae delicatis nos inescatos cibis	
	Acerbitatum felle perpetuo tenes	
	Saeva cruciandos, quantulumcunque improba	370
	Largiris homini, quot malis cumulas bonum?	
	O chariora si qua sunt vitae bona!	

- Ath. Huc age, quis Heba, quis gemitus? et quis dolor?
Vbi Phryxus?
- Heb. heu me! Phryxus hoc, quod nesciam,
Vbi sit, doletur, hoc idem gemitur mihi. 375
- Ath. Qua miser ab ipso sorte divulsus comes
Raptum requiris? nunquid in silvis vagus
Aut saltuosis montium implicitus rubis,
Quem teneat ipse dissitus, nescis, locum?
- Heb. Nil animus ipsos iamdiu errores timet. 380
- Ath. Per iuga nivosi, nunquid, Ismeni feras
Dum concitato lassat alipede, times,
Ne praeda fiat canibus Acteon novus?
Quascunque aberrans teneat oras, hunc sua
Praeda potitum, vel brevi, spera affore.
- Heb. Notus Cithaeron, nota Taygeti iuga,
Otrisque Elisque, notus et canibus suis.
Vtinam iuberent Numina hos tantum mihi
Timere casus, causa nec metus mei
Vera foret et nota, premeretque devio 390
Pede tortuosos montium calles puer!
Brevi reflexo perstrepens cornu nemus
Phryxum sonaret, rupiumque concava
Icta revoluto tympani bombo mihi
Phryxum cierent; ipse subtili ducem
Sequutus aure sonum, expeditus inviis
Pernix adesset montibus, socio latus
Cinctus molosso.
- Ath. an natus occumbit neci,
Aut fracta morbo membra nequicquam valent
Pectore abeuntem spiritum compescere? 400
- Heb. Vivatne natus occidatne, nescio.
- Ath. Quis habitus ergo? quasve sedes incolit?
- Heb. Vitae et salutis habitus incertus, locum
Quem teneat exul, haud satis notum mihi.
- Ath. Exul! quid haec vox?
- Heb. quisquis iniussus solo 405
Furtim profugit patrio subito gradu,
Exul vocandus.
- Ath. exul est, quisquis suo
Quaerens latebras sceleri, in ignotas caput
Exportat oras. quod scelus Phryxum meis
Finibus abegit?
- Heb. quomodo tandem exulat, 410
An sons an insons, non liquet; verum liquet
Alia per undas regna natali solo
Quaesisse spreto.

Ath.	pro! per undas! quo duce?	
Heb.	Quo quisquis acti conscientum et testem fugit.	
Ath.	Quo comite?	
Heb.	germana.	
Ath.	parentem perditum!	415
	Suprane nullus adfuit fugae comes?	
Heb.	Et quem relicto potuit Hebante ad sua Deligere comitem coepita?	
Ath.	quae tandem fuit Potuitve amoris esse tanti avulsio?	
Heb.	Me consequentem consimili et animo et gradu Moras adegit agere et in vestigia Retro reflecti; denegantem mordicus Per sancta amoris vincula exorat, suis Postremum et exiguum illud optatis darem.	420
Ath.	Sed quas in oras, fare, direxit gradum?	425
Heb.	Quis dicat illud? quas minus sibi destinat, Vt insequentum sedulam, quisquis fugit, Sagacitatem decipiat, init vias. Ni me febellit, qua Cythaeron Atticis Dirimit Hiantas quave surgentis iubar	
	Titanis ad nos inter aërios iugi Bicornis apices summa Pelopeae face Accendit arcis, Colchici fines soli Penetravit exul.	430
Ath.	inter amplexus pios	
	Cum te valere iussit extremum, nihil	435
	Amico amicum pectus apperuit, patris Prorsus recessit immemor et charae domus?	
Heb.	Nil te latebo, cuncta proponam ordine. Nuper tepentis rosidus noctis liquor	
	Fusus per herbas, gramen enascens levi	440
	Nive vestiebat, qualis argento micat Albata puro tabula vel vitreum maris Aequor silentis solis ad primas faces: Hoc destinatae tempus optatum fugae	
	Ratus, inquietum tollit ex lecto caput Ac, per fenestras conspicatus candidi Serenitatem temporis, me protinus	
	Conclamat; adsum, vix caput et oculos gravi Somno expeditus, veste discincta fluens	
	Demiror hominis insolitam vigilantiam.	
	Tum quaero, quid me tam repentinus velit. Alacritatis ille fingens impetum,	445
	'Est animus', inquit, 'expatiando torpidam Recreare mentem. propere germanam advoca,	

Helle adsit incomitata.’ proficiscor citus Hellenque mecum adduco; custodes iubet Foribus apertis exitum Phryxus dare, Qua lucus aedes densus obnubit tuas, Penetrale cuius divites Pelopis avi Concludit hortos; hic opus varium loci Oculo pererrans inquieto, vix bene Intuitus artem, ‘quicquid insudet labor Excogitetque cura mortalis, tamen Nusquam assequetur’, inquit, ‘incultum et rude Naturae opus, nativus agrorum viror, Per aperta patuli liber aspectus soli Nescio quid animo melius arridet meo.’ ‘Quin’, inquit Helle, ‘frueris optatis. age, Illuc vocatus gradere, molimur viam Auraque ruris fruimur; at non ut prius Metimur arva torpido, at celeri pede, Quiesque nulla datur, priusquam viribus Fameque viaque corpus exhaustum cadat.’ Stupeo; viamque conqueri primum pudet. Iam Phoebus axem dividens nostrum, diem Medium notabat; Phryxus impatiens famis Suadet quietem. forte non procul mihi Conspecta pomus, verticem incurvans solo Foecunditate frugis; huc me penduli Ridens ocellis advocat pomi rubor.	455
	460
	465
	470
	475
	480
	485
	490
	495
	500

	Vndique requirunt, membra volvuntur solo; Nostrique casus immemor et nondum satis Somno solutus saxa palpans horreo Immurmuransque subitus assideo. vigil Me Phryxus ad me revocat et sedat metum; Tum multa vigiles fundimus, et inter patrem Saepe ingemiscit Phryxus, at coepti inscium Nil me ipsa terrent, sic tenebras ludimus.	505
	Vt sol reduxit lumen, e specu pedem Efferimus, ore Phryxus, heu, durum vale Premens et alto corde suspirans, iugi Gena lavabat flumine. eludens virum, 'Iam commoveris tantulum a charo patre Distractus', aio? subitus in collum ruens Vix potuit illud rumpere, aeternum mihi Vale, 'o vale Heba'; tum viam rapuit, sequor Pene exanimatus. ipse, 'nequicquam comes Me sequeris', inquit, 'iam relege hesternos gradus. Hoc impetretur ultimum, si quid me amas.'	510
	Regredior ergo fractus enixa prece.	520
Ath.	Immane monstrum! tigridis rabiem ferae Dicam an novercae, qua genus periit meum? Siccine, dolosa, quas habes, poenas rogas? Dii te! sed heu, quid perperam male imprecor, Frustra ingemisco; non enim modo vacat Deflere casus. aderit exundantius Acerbiusque, cum licebit plangere. Nunc expedire convenit, qui de fuga Quascunque in oras sedulo inquirant. precor, I nunc, Pherete praepes; i, supera notos Pernicitate, liberos patri refer.	525
Pher.	Nulla mora. si quis inter humanos locus Phryxum et sororem continet, gressus brevi Impressa nostri sentiet vestigia. Nisi Phryxus umbras inter infernas latet, Mihi retegetur; vel licet Theseus novus Inter tyrannos Stygis, Avernales specus Et carcer habitet, hunc ad auras eveham Ipsas et alter Hercules reddam tibi.	530
		535

Chorus

Ch.	Multa circumstant mala, qui cruentos Induit Martis furibundus aestus; Nam per hostiles cuneos retorto Fune seu crudos iaculatur arcus Destinans umbris inimica castra, Ipse quas una iubet ire dextra In procos paucas pharetrae sagittas, Mille dum plagis patet undequaque, Sentit o quanta sibi spiculorum Grandine reddi?	540
	Seu sua miles statione motus Ordines liber ruit in solutos Perque turbatas acie cohortes Obvios mixtus petit asper hostes, Dum latus stricto petit ense fusi Aemuli, post se sua terga quantis Hostium telis aperit sequentum, Quam rapit vitam propria paratus Pendere vita?	550
	Aeneus seu, quos aries in urbem Moenibus ruptis aditus repandit, Liberos pugnat sibi comparare Ense propulsans clypeoque civem, Sive sublatis per iniqua scalis Arduum muri dubio cacumen Tentat ascensu, generosus armis Seu modo quovis alio meretur Prodigus vitae propriique largus Sanguinis, quotnam caput atque quantis Casibus ofert?	560
	Haec tamen nusquam sibi poenitenda Tollerans, multis lacerata membra Murcidus plagis gradiens superbit, Quamque pugnando comites honestam Per solum strati subiere mortem, Invidet, quamvis decus assequutus Grandius, binum meritus tropaeum Hoste devicto propriamque vitam Tutus, ex belli gravibus periclis Cive recepto.	570
	Inter haec crudi fera damna belli Illud est unum nece peius omni, Illud et, quamvis animos dolere	580

Nescios gestet, dolet ingemitque Miles ignavum male nactus hostem, Nobili cui sors acie potito Iura permisit dare subiugatis; Nam quibus parcit generosa fortis Militis virtus satiata strato Hoste, castrensis rata stare viva Tandiu laudis monimenta, victus Quandiu vita potietur hostis, Calcat hos vicit oris timidus, quietae Nescius mentis, quoad asper omnem Freget hostem.	585
Mitius tigris rabiem subactos In greges promit, pecus in rebelle Blandius diros leo stringit unguis, Parcius demum fera saevit omnis, Quam timor socors animi remissi; Nempe proposto sibi sola virtus Aemulo gaudet, probat expeditique, Cum quibus certet, fovet et tuetur, Impetus tantum nocuos retundens. Scilicet solum sapit haec amorem, Ac regi solo potis est amore;	595
At timor consors odii tenaxque Lucis aspectum fugiens nec ullis Inseri rebus cupiens, honoris Non sequax, laudis nec amicus, acer Osor offensae tamen atque vindicta, Nil nisi saevum sapit et cruentum.	600
Quanta crux ergo miseris ferenda, Quos iners odit mulier, nocendi Iure praefidens, satiata nunquam. Debilis quamvis rabies veneno Cedat exhausto neque, quid supersit,	605
Hoste sublato sua quo subinde Tela displaudat furor irrepletus, Non tamen poenae satis arbitratur, Credit haud quaquam satis ultionis; Quaeque vesanae monimenta stragis	610
Conspicit, caecus sua nescit esse, At ferus perstat, quoad acriorem Taedeat esse.	
Sic novercali petulans furore Saevit in natos Athamantis Ino; Illa sic odit, fuit, aestuatur, Sed suo tandem mediocritatis	615
	620
	625

Terminos sensit superasse damno.
Nempe ad authorem nimius furoris
 Impetus exit.

630

Actus secundus <Scena prima>

Ino, Xanthe, Antiphila

Ino	Expertam tandem fateor insanos prius Non sapere, quam cogantur, at sero nimis Incogitati clade funesta mali. Quid nosse iam nunc, misera, res meas iuvat, Cum terminatis exitu infando utilem Praeclusit omnis sors mala consilii viam. Quod impotenti mente non factum tuli, Id poenitenti corde perfectum fero. Quos machinando contuli exitio dolos Artesque, easdem restituendae perperam Meditor saluti; quam levis mortalium In vitia mens est, qui nec infensos sibi Opprimere tentant! liberos, Athama, tuos Odi nec ullis ad odium causis tamen	635
	Artesque, easdem restituendae perperam Meditor saluti; quam levis mortalium In vitia mens est, qui nec infensos sibi Opprimere tentant! liberos, Athama, tuos Odi nec ullis ad odium causis tamen Arsisse memini; crevit at sensim furor Livoris, ex quo, nomen et titulum fui Novercae adepta, nos ad hoc necessitas Fatalis aliqua vel reluctantantes trahit.	640
Xanth.	Iovis propago, splendor Aeoliae domus, Regina, per te liceat hoc unum loqui: Non est novercae nomen aut titulus tibi Fatalis, at parentis in proprios amor Foetus benignus aemulos nequiens pati, Renuit futurum dividi gentis decus	645
	Fatalis, at parentis in proprios amor Foetus benignus aemulos nequiens pati, Renuit futurum dividi gentis decus Aliosque secum cedere haeredes opum. Hinc tacita crescent odia matris pectori Nec cogitantis, dumque blanditur suis, Odit alienos. non bene tractatur manu	650
	Gestamen unum dupli, nec infula Binos coronat vertex, fratribus licet; Non est monarcha, qui sibi novit parem. Nec caruit usquam, filios quae nutrit Domus una plures, lite, dissidiis, nece;	655
	Nec caruit aether, Iuppiter patrem expulit. Annon, secundo quos tulit natos toro, Videbit una dote contentos domus? Nusquam absque caede, pereat alter ab altero	660
	Necesse. nunquid non parens tantum nefas	665

	Avertet a se? nunquid incolumes suos, Vitae ac honori dum potest, tuebitur? Tutata natos mater es, quis hoc vetet? Nil aliud a te perpetratum: quid doles? Servata per te pignora ac tuum caput?	670
Ino	Non haec, sed - heu me! - promptiores in mea Venisce Superos vota.	675
Ant.	quin si serius, Foret hoc dolendum, chariusque Numinis Graviore damno tarditatem solveres, Nisi forte credis praestitisse liberos Has luere poenas.	
Ino	absit hoc omen. sed heu!	680
	Velim aqua natis atque privignis forent.	
Ant.	Vel si supernus omnium rex Iuppiter Iuberet, impossibile nihilominus puta.	
Ino	Possibile vel non, hoc tamen libens velim.	
Ant.	Quaeso, quid optes, cogita; nam blandior Dum tu precaris laeta privignis, tuae Soboli imprecaris tristia. haec animo expue Infesta natis studia, laetitiam indue, Quod tibi tuisque parcitum; alterutros enim Ea sors manebat.	685
Ino	maneat utrosque anxius.	690
	Timet amor intus matris, et pectus meum Pavore torquet.	
Xanth.	aemulus et hostis deest, Quod erat timendum. quid times?	
Ino	parens adest, Quem timeo.	
Xanth.	nunquid poterit in proprios parens Ferus esse natos?	
Ino	nonne, quos animos ego Induere potui, poterit?	695
Xanth.	an patrem exuet?	
Ino	Non, sed perosae coniugis ultorem induet.	
Ant.	Non caedet ipse natos.	
Ino	non suos, verum meos.	
Ant.	Suscepit ex te.	
Ino	sed secundis nuptiis.	
Xanth.	Quid tum? minusne genitor?	
Ino	affectus minor.	700
Ant.	Vnde haec?	
Ino	amoris quicquid eximii fuit, Rapuere, primo quos Nepheles habuit toro.	
Ant.	Non respuet.	

Ino	at occidet atrox, dummodo Me fuerit ultus et scelus scelere pari Nostrum expiarit.	
Xanth.	expiare nominas, Cruor cruori, cum neci nex additur Fraterque caesus fratre pro caeso cadit?	705
Ino	Sic assolet gens ipsa proavo Tantalo Edocta.	
Ant.	mores patris haud semper puer Sequitur.	
Ino	in omnes abiit haeredes ferus Mos ille.	710
Xanth.	flectet forte patrem atrocitas.	
Ino	Quicquid cruentum fuerat ac atrox, frequens Lenivit usus.	
Xanth.	scelere tanto pollui Forte erubescet.	
Ino	hoc decus domesticum Et gente dignum facinus.	
Ant.	ah, tantum nefas Ergo in propinquuo est?	715
Ino	iam mihi spectaculo Stupere in ipso videor.	
Ant.	et praesens licet Adstaret oculis, nec remittendus tamen Esset animus, nec terga vertenda improbae Sorti, sed illud, quod tibi favet unicum, Non negligendum. praevideatur imminens Ruina, sano consilio eundum obviam: Eripere natos convenit ab oculis patris, Donec quiescat mitigatus impetus.	720
Ino	Bene admones, sed serius; tutos enim Habet ipse genitor diligenti milite Et in aede clausos.	725
Xanth.	est tamen tantum scelus Quacunque tandem fraude, si fieri potest, Caute occupandum, cassa si virtus hebet Humana, non divina.	
Ino	num credis Deos, Quos dubia tentat perfidae mentis fides Cassis virorum saepe nequicquam dolis Et arte lusa, adesse perfuntoriis Sine spe precibus? surdescit extremum bonus Despectus ante Iuppiter.	730
Ant.	precibus tuis Surdescat, esto; peius an quicquam tibi	735

Contingat inde? crevit in cumulum nefas,
Nil iam timendum; rebus extremis via
Sternenda nulla est, nil iam inausum, nil grave,
Charum sacrumque, cum iubet necessitas.

An parcis operae? nonne inanes perperam
Levesque in auras mittere loquelas times?
Si renuit aether sponte, vi ac dira prece
Poterit coactus in tuam converti opem.
Cleomachus, ecce, commode coeptis adest:
Huic notus aliquis arte Thessalica potens,
Qui regis iram leniat et omnis notam
Offensionis toxico mente eruat
Oblivioso memoriamque liberum
Athamantis animo detrahat.

Ino quisquis semel
Mortifera lethe pocula immemoris bibit
Exutus hominem, quicquid humanae prius
Memoria curae texit, id simul exuit
Nudamque ad umbras umbra mentem devehi
Sic facile regis ira, sic prolis memor
Animus peribit.

<Scena secunda>

Ino, Xanthe, Antiphila, Cleomachus, Ephialtes,
 <postea Euriclus>

Cleo. pereat hic in me prius,
Quo continetur, spiritus, vivax calor,
Quam subeat animum tam nefandi perdita
Sceleris voluntas.

Cleo. expertus loquor,
Non arte quicquam tutius, nil certius:
Si quid timendum cernis, expositus rei
Modus ipse vanos tollet ex animo metus.
Propere petendus artifex, quem consulas.

Ino Non fuerit aliud quippiam votis meis
Secundius. sed ecce, praepes advolat
Huc aliquis ad nos; Euryclus sane est. manum,

	Dii, saevientem temperetis! quid refers? Athamasne subito perditus fato iacet?	
	<i>Accurrens.</i>	
Eur.	Stat rex, sed - heu me! - vix satis compos sui, Vix evolantem taedio mentem tenens. Concussus animo fertur inconstans domus Partes in omnes, nullus hunc usquam locus Retinet quietum, sed modo huc, illuc modo Mobilis oberrat, nescius quo se ferat; Quacunque aperti liberos cursus lares Et quo repandunt, proruit caeco gradu, Saepius easdem calce remeanti, terens Metiensque sedes, non datur pedibus quies. Hac prorsus una parte non torpens neque Quietus Athamas, caetera immotus iacet Nullaque praeter indicat vitam nota. Brachia solutis laxa subsidunt toris; Namque exulante spiritu in praecordia Coire nervus tardus in motus suos	770
	Summis deorsum pendula ex humeris suo Applicita trunco proiicit: nullus decor Colorque fronti, marcidis non est genis Nisi mortis horror pallidus; vertex gravis Languente cervice obvolutos palpebris Oculos ad imum retinet abiectos solum, Lucis inimicos et poli, nisi cum redux.	775
	Post spatia sensus multa moeroris graves Causas revolvens liberos animo refert Casu nefando perditos, tum languida Sursum revolvens lumina ad superas domos, Taciturna solvit ora querulo carmine Largasque fundens lachrymas, vix questibus Titubante ruptos frangit hos lingua sonos: 'Periere nati! Phryxus, heu, periit meus!'	780
Ino	Quid aulicorum turma? quid domesticus Frequens minister ac puer lateris comes? Nulosne domini tangit afflicti dolor? Solamen ullum nescit inter tot viros Lugendus Athamas?	785
Eur.	hos habet gelidus stupor, Tacitoque luctum regis intuitu pavent; Taciturna nullo personat vocis sono, Sed tota specie flebili luget domus.	790
Ino	Vbi nati? an illos tangit afflictus parens?	795
		800
		805

Eur.	Iuvenile prolis debile et tenerum, malis Non assuetum, patris ad luctus novos Semianime pectus deficit, vix languidum Moerore ducens spiritum et vitam hauriens; Denique per omnem lugubris passim situs Oberrat aulam, nil nisi mortis pavor.	810
Ino	Hinc coniugalis me vocat pietas. age, Exequere fida mente, quicquid iusserit Carminibus ille Mopsus aethereis potens. Curabo Divis hostias et munera Propitia votis, thure succendam focos Arasque sacro sanguine aspersas prece Cumulabo multa, pergo solari virum.	815
Eph.	Quis assequatur mente, quis fuerit status Securus inter sortis incertas vices? Pax tanta nusquam viguit et nusquam scelus Adeo vacavit; odia, bella, sanguinem, Caedem, neces iam Pelopis oblita est domus. Sine marte populos alta tutatur quies; Pax summa regnat, sortis inimicae minas Despectat alte Theba supremum tenens Foelicitatis verticem, inter res tamen Iacet secundas perdita.	820
Cleo.	illuc evehit	
	Fortuna honoris ac opum indulgentior, Quoscunque casu provolutos aspero Proculcat. utinam non foret sic prospera Nec adeo blanda, non foret sic imminens Ruina gentis integra!	825
Eph.	quid - heu me! - viris	
	Tuto expetendum fuerit? an martis furor?	
Cleo.	Optandus idem patriae non noxius.	
Eph.	Quid bella noceant, urbium excidia docent.	830
Cleo.	Excidia et ipsa, quid quies noceat, docent.	
Eph.	Quae sibi repugnant, iungis effectu pari.	
Cleo.	Quae sibi cohaerent una, longe dividis.	
Eph.	Bellum quiesque nesciunt similes moras.	
Cleo.	Moras easdem neverint vel non, tamen Excidia bellum, bella progenerat quies.	835
Eph.	Nunquam vigerent bella, si foret quies.	
Cleo.	Nunquam vigerent bella, ni foret quies.	
Eph.	Cum pax quiescit, furere tum Mars desinit.	
Cleo.	Cum pax quiescit, furere tum Mars incipit.	840
Eph.	Portenta memoras.	
Cleo.	vera nil minus tamen.	

Eph.	At praeter usum, praeter humanam fidem Praeterque sensum.	
Cleo.	sensus ac usus docet, Otia quiesque quanta sint regnis lues; Pacemque iamnum Tantali luget domus.	855
	Est aliqua rebus conferens lis, qua sine Quo vita vegetat, conditus praecordiis Nativus imis intus humani vigor Humoris hyemem temperans ac torpidum Rigore amico leniter urgens ad sua	860
	Officia corpus, qualis Aethneae vorax Fornacis ardor, dum favillis deficit Externus humor intimi fomes foci Nec hostis, in quem saeviat, praesto datur.	865
	Namque otiari nescius hic vivax furor, Cui bella vitam suppetunt, mortem quies, In se reflectit impetum et, domesticos Populatus ignes, vi sua extinctus cadit;	870
	Sic ipse, quo res principum late vigent Florentque regna, martius fervor truci Ardore mentes militum accendens, nisi Satiatus atram sanguine adverso sitim,	875
	Alio furorem torqueat in hostes suum Sibique parcat, saeviens in exterros Pacis inimicus ipse rixatur sibi,	880
	Sibi repugnat, bella secum concitat Ac, cuncta dissidiis serens, in se suam Convertit iram, spiculum in praecordia Male concitatus induit, per se perit.	885
	Sic temperavit providae mentis labor, Quod rerum in orbe multiplex spectas opus, Inimica secum vinculo nectens pari Simulque miscens, quae sibi repugnant.	890
Eph.	tua Satis patescit mens mihi et plane liquet; Sed quid opus armis, quid tumultu convenit Temerare pacem, provocatis hostibus Martis furores in suum lacessere Damnum ac labore petere perniciem gravi?	895
	Si quod cruenta martis anxietas dare Vix tuta possit, illud immunis metu Pax largiatur.	
Cleo.	pluribus iam non vacat Petitiones solvere, incassum diem Volvimus, et aeger nil levatur interim Athamantis animus; oneris admissi fides	

Solvenda, consulendus Hermantis: meos
Iam sequere gressus, progredi propere libet. 895

<Scena tertia>

Cleomachus, Ephialtes, Hermantis

- Eph. Pro quam secundos tempus occursus dedit!
Perficiat utinam copta concursu pari
Nec faciat omen irritum mundi arbiter!
Optatus, Hermantis, ades.
- Herm. et cuinam rei? 900
- Cleo. Tibi supernus si quid animantium pater
Hominumque motus temperans Phoebus dedit,
Coelo evocatam posse vim deducere,
Qua varia fluctus luna Neptuni ciet,
Qua concitatos temperat, qua fructibus
Foecundat agros quaque dominantur poli
Corporibus imis, regis ac omnis domus
In studia opemque concites hanc impiger. 905
- Herm. Quis me! quis, inquam, tam repente perculit
Adeo sinister Tantali casus domum?
Regemque turbat? 910
- Eph. periit enascens domus
Regnique columen, cui labans senio pater
Statuerat inniti atque succumbens caput
Rerum et coronae ponderi reponere.
- Herm. Phryxusne?
- Eph. Phryxus.
- Herm. pro malum! quonam exitu? 915
- Cleo. Non plura licuit inter abruptos patris
Rescire questus; rem scies tunc integrum,
Remedia cum rex noverit.
- Herm. cuncta intuens
Phoebus negatis nescit auxilium malis.
Quae sit doloris causa, quod morbi genus,
Expone; tum levamen aeger sentiet:
Phoebum evocabo desuper, nunquam mihi
Antehac rebellem nec mea in studia pigrum.
- Eph. Conceptus animo moeror infesta lue
Atroque languens opprimit cor taedio,
Non esca curae est, nulla captatur quies, 920
925

- Vix ipse quenquam novit ignotus sibi
 Atque, potiori parte iam captus sui,
 Orco cadaver destinatum negligit.
- Herm. Nil aliud urget quippiam?
- Eph. prorsus nihil. 930
- Herm. O simplices ac decipi faciles viros!
 Heu, quo malorum corruunt capti inscio
 Errore sensus ac boni ignorantia!
 Non nosse tanti penditur; pro si bona
 Censenda scirent, nulla non item mala!
- Nam varia seu sors rebus humanis preest
 Interminatos exitu subito ferens
 Sine lege casus, seu statutos destinans
 Fatum futuris ordines, sententia
 Exequitur in nos quicquid aeterna ratum;
- Seu dissoluto liber arbitrio Iovis
 Nutus superni temperat sortes virum
 Decreta fati nesciens, seu libera
 Quacunque tandem sorte contingunt bona:
 Nisi quibus ipsa visa sunt, nunquam tamen
- Bona iudicantur, nomen et titulum boni
 Partitur ipse sensus et studiis decus
 Nostris secundans exterum; tua me movent
 Laeduntque, quae te forte delectant ioca.
 Quae sequeris, ipse fugio; quae fugis, sequor. 945
- Assuetus undis nauta, non timidus pavet,
 Quas continente tutus ac clausus domo
 Pavidus tumentes horret expositas maris
 Civis procellas. miles in caedem suam
 Martis paratos laetus aspectat globos
- Lituosque laudat et necem hortantes tubas,
 Quas timidus odit institor; quem praedicas
 Laudasque martem, hunc improbo, damno, execror.
 Hunc esse reris optimum regni bonum,
 Ego esse contra pessimum regni malum;
- Vt quisque sentit, praevia specie boni
 Malive captus aut bene aut casus male
 Detorquet omnes, sola res opinio
 Diiudicat, sed varia. pro si liberos
 Athamantis animus, quos modo luget, suum
- Regnique praesensisset exitium fore
 Aut imbuisset quispiam hac mentem fide
 Tristem antevertens cladis huius nuncium,
 Quos fert iniqua mente, laeto perditos
 Gauderet animo. nullus hac moestum via
- Tentavit animum? 970

Eph.	nullus.	
Herm.	hinc primum mihi	
	Placet inchoandum, cautus alliciam virum	
	Dictisque moesta temperabo taedia.	
Cleo.	Praeripuit aures nimius occlusas dolor,	975
	Dubiumque, solus an supersit corpore	
	Integer in omni sensus, excessit fere	
	Vita ipsa totis artibus, vix se movet,	
	Alienus a se vix tenet se vivere;	
	Remedia morbus superat humana, altius	
	Cito expetenda.	
Herm.	commovebo sydera,	980
	Coelum excitabo carmine et sacro sono;	
	Nullum medelae deerit herbarum genus,	
	Finemque moesto, vita si praesens adhuc	
	Concedit, animo nostra dabit industria.	

Chorus

Ch.	Seu tua constent vera, Prometheu,	985
	Furta, supernis cum flamma globis	
	Excepta graves figmenti artus	
	Atque humanam pistum in formam	
	Caenum immobile sursum erexit	
	Ac, divina flaminis aura	990
	Phoebi afflatum, dedit in motus	
	Pronum flecti, quoque iuberet	
	Impetus, illuc sponte meare;	
	Sive haec contra facili mendax	
	Falso fabula populo iactet	995
	Maleque imponat, quo data membris	
	Vita humanis, illud minimum	
	Aciem nostri fugiens oculi	
	Sensusque latens alios corporis,	
	Sine mole omnem superans molem,	1000
	Aliquam solis scintillam esse;	
	Seu mens aliud quidlibet extans	
	Alios quosvis noverit ortus,	
	Nihil abiectum, nihil est humile,	
	Sed sincero sanctoque procul	1005
	De fonte fluens, aliquid sanctum	
	Ac sincerum est, maculae impatiens	
	Sordisque fugax. etenim patrii	

- Splendoris amans, quicquid contra
 In prava furens steterit motus,
 Quicquid contra caeca libido
 Ac vesanus male consulti
 Impetus animi suaserit, attamen
 Certat inustas mens a se mali
 Pellere maculas, pondus iniquum
 Excutit et, quae peccata libens
 Amplexa fuit, servata licet
 Tempore longo, tandem respuit
 Ac, quod amavit, scelus odit suum.1010
- Penitus foelix haec aversio -
 Matura modo! -, cum spes aliqua
 Ad meliorem superest frugem
 Ac, deterius quod factum olim,
 Quasi non factum cum licet esse.1015
- O si tanti gratia doni
 Foret, o Ino, concessa tibi!
 Iam non animus sibi despondens
 Ac humanis viribus orcum
 Nullique aptos prodesse Deos
 Magico cantu nigrisque sacris1020
 In subsidium sibi curaret.
- Falleris, eheu! sensus alio
 Converte tuos; aliam, quaeso,
 Si quam nosti, quaere medelam
 Et meliores concipe mores.1025
- Non datur illud, non vacat, inquis;
 Nam minus, heu, sunt tempestivae
 Ad recta vices, tardior ad bonam
 Reditus mentem, cum praeteritos
 Lugere licet tantum errores1030
- Nec eo menti regredi fas est,
 Vnde egressa est, cumque negatur,
 Quae consilio potiore monet,
 Ratio solers ea praestare.
- Nixu scilicet etiam summo
 Semel admissum dimitti scelus
 Renuit pugnax, speque salutis
 Pereunte, ruit pede praecipiti
 In deterius, quoad, ulterius1035
- Crescere nequiens, pleno potiens
 Cumulo per se demum pereat
 Ac succubens oneri propria
 Mole prematur.

Actus tertius <Scena prima>

Athamas cum liberis, <Learchus, Melicertes>

Ath.	Dircea tellus, inclytae quondam Iovis Regnata proli, tuque Musarum sacro Gens irrigata fonte, quae Thebas colis, Thebas sacrata Numinum cunabula, Artificis operam nesciens Thebas opus! Gens, inquam, ad omne facinus ardens, impiis Ex quo receptos sanguine humano madens A se fugavit Tantalus mensis Deos!	1055
	Ex quo nepotes docuit inclemens avus Tingi suorum sanguine exempli memor Inque documenta pertinax proles suos Superare patres scelere certavit novo Et grandiore; sic suam est ab Tantalo	1060
	Testata stirpem, gentis hic titulus fuit, Signa, monumenta, quin et aeternum decus, Quoque puduissest posteros seu stemmate Caruisse patrio. nunquid exemplo patris,	1065
	Per quem potitus coniuge fuerat Pelops, Dum pacta merces petitur, in pelagus dedit Ac proditorem patrui, iniusto licet, Est ultus animo Myrtilum? hoc levius fuit	1070
	Nec patre dignum Tantalo. at nunquid scelus Immane fratrum, nomen et factum omnibus Fecit stupendum saeculis? nunquid satis Thalamis videtur ultus immixtum suis	1075
	Atreus Thyestem, cum vorandos praebuit Sole expavente liberos? dira haec suam Sensere poenam prandia, et brevi Atreo Reposuit, ista sensit Agamemnon nepos	1080
	Supplicia. caecam Labdacum iam nil opus Memorare prolem, patris infamem nece Matri iugatam tumque susceptos patri	1085
	De matre fratres, mutua caesos manu. Haec vetera et usu longiore posteris Minus stupenda; pene saevitia domus Benigniore saeculo exciderat, novo	
	Nunc excitatur scelere: defunctos patres Suscitat in ortus refuga posteritas suos.	1090

- Sensim reditur in vetus generis nefas,
 Aditum nocendi primus occlusum diu
 Sorti reclusit Phryxus; at noxae feret
 Supplicia primus inchoatae, velleris
 Poenas abacti sentiet, furtum luet. 1095
- Supplicia! nunquid possum in immeritam parens
 Saevire prolem? quid male insonti precor?
 Quid Phryxus in me! quid potius in te, puer,
 Quid, Phryxe, peccavi? o patris nimius amor! 1100
 O nimis iniquus impari flagrans face
 Amor in parentem prolis! ah, cur exulas?
 Sed exulantis causa cur Ino fuit?
 Inonis, eheu, pectus immane ac ferum!
 Liceat nevercam fugere, cur patrem fugis? 1105
 Cur sic recedis, nate? cur patrem fugis?
 Cur refugis, inquam? crucior, ah, frustra! sed heu,
 Quos iam requiro perditos, non nescio
 Meminisse natos! hoc severae, Numina,
 Sufficiat irae! quaeso, supplicii satis 1110
 Ignotus error senserit; compescite
 Saevos furores! sortis inclem tam
 Lenite! generis hasce reliquias mei
 Servate binos palmites! natis fuit
 Carere durum perditis, quam durius, 1115
 Quas inquietae suscitat menti timor,
 Dubio tumultu ferre sollicitas crues,
 Ne clade pereat tota progenies pari!
 O reliqua patris una languentis salus!
 O spes salutis una! reliquiae breves 1120
 Furentis in me sortis! o miseri patris
 Solamen unum! ruite in amplexus pios,
 Ne, si - quod aether omen avertat - fera
 Vos fata rapiant, abripi totos querar;
 Iuvat potiri sobole, dum patitur mora, 1125
 Et parte quadam perfriu, expleri iuvat.
- Lear. Quid moestus soboli, parens,
 Ingratos repetens modos,
 Quid tam fleibile praecin is?
 An non pectore praescio, 1130
 Quae ventura domum tuam
 Certa lege tenacia
 Circonstant mala, praevidens
 Instantem miser irrigas
 Casum praecoce lachryma? 1135
 An, quae pernicies gravis
 Infesta serie mali

	Commune exitium trahit, Aut, quae dividuo rogo Praescriptos brevians dies Mors urnam et tumulum parat, Affectu patrius pio Indulgens pueris amor Fari difficilis stupet Ad tam lugubre nuncium, Et, quos pectore non valet Luctus promere conditos Tristi victa silentio Lingua, hos flebilibus silens Moeror questibus explicat?	1140
Ath.	Nati, levamen unicum patris, precor, Hunc imbecillo mittite ex animo mali Sensum futuri; cogitatis ludicra Et apta iuvenum moribus laetis ioca.	1150
Mel.	Obrutus luctu lachrymisque stillans Liberis risus, genitor, iocosque Imperas dulces! adeone sensu Reris orbatum iuvenile pectus? Hos putas nobis animos inesse, Quos atrox nescit Scytha nec benigno Orbe seiuncti feritas Britanni? Talibus quisquam queat imperatis Obsequi, saevam licet hic leaenam Aut gerat crudae fera corda tigris? Haec parens, inquam, potes imperare,	1155
	Vt puer tristes genitoris inter Gaudeat luctus hilaransque mentem Patrio discors ovet ut dolore? Nonne concordes sociare luctus Et pari coetu lachrymis vacare Mitius censes fore, distributo Singulis, quo tu premeris, dolore? Si iubes risus, hilaratus ora Tu prius sumas habitus eosdem,	1160
	Nostra tum mores imitata laetos Induet laetum facies colorem.	1170
Ath.	Illinc futuros, inde praeteritos miser Lugere casus cogor ancipiti modo Metu et dolore; tertius cumulo deest, Vt nempe pectus urgeat praesens malum. Addetis illud, si quid in lachrymas tener Resolutus oculus triste significet mihi.	1175
		1180

Lear.	Ergo nec moesti patefactus oris Exitum luctu procul abnuente Vllus in voces aditus patebit? Ergo nec duri patris in tenacem Pertinax pectus taciturnitatem Nuncium luctus sinet evolare Ore sermonem? nihil ergo nobis Nec dolor nec mens dabit? o utrinque Saevius proli studium parentis, Seu siles nolens lachryma iubente Seu volens nondum satis assuetae Cladibus parcis sobolis iuventae Et tuae sortis comites severus Respus natos precibusque nostris Surdior causam retices doloris!	1185
Ath.	Si nil levatis nec gravetis languidae Tormenta moesta mentis, incassum malo Nostro putatis posse sedamen dari, Si flere mecum liceat et comitem meo Sociare luctum luctui. nulla sui Remanet minutus parte nec prorsus gradu Deterior ullo, multiplex longa licet Communicatus in pares propagine Disseminetur corde conceptus dolor	1190
	Habeatque comites lachrymis iunctos suis. Vt taeda vivax luminis rutilos sui Ministrat ignes nesciens dispendium, Quin potius eadem, proprius applicita focus,	1200
	Quos excitavit, munere augetur suo Dignumque foenus largitatis percipit. Quid me! quid, inquam, vester attingit dolor? Quid spectat ad me? quid potest aliud, nisi	1205
	Vestrar misertum lachrymas ad se trahat Ac condolere iubeat ut vestris malis? Proinde vobis si quid ingenui inditum, Si quis paternae sensus aerumnae manet,	1210
	Fletus tenete, lachrymas compescite.	1215
Mel.	O dura mihi misero iussa? O saevitia durior ipsa Nimium blandi pietas patris! Quid enim, genitor, quid flere vetas?	1220
	Nescis, quantos exire dolor Pectore vetitus concitet aestus? Nescis, quanto turbine verset	1225
	Mentem ignoti causa doloris Ancepsque metus dubios inter,	

	Sed praevisos eventus mali Res conceptas prodigus augens, Gradibus quantis casus asperet? Dolor ignotus forte resolvi Atque liquari durior, opprimit Indigesta pectora mole; At, duritie quae contra patet Emollita, tenuem lachrymae Versus in undam rapitur largo Flumine fletus.	1230
Ath.	Haec vera, nate, fateor; immitis fui, Tamen benigna mente. concedam libens, Quae poscis a me; quid querar, dicam, prius Aliquid quietis si mihi fuerit datum. Nam gravius animum crucior; eia, liberi, Mihi date comitem, dum lares peto, gradum.	1240

<Scena secunda>

Tithene *sola*

Tith.	Iam fare, misera; fare, quae nimium diu Muta siluisti. rumpe iam silentia, Aude profari: Phryxus, heu, Athamas, tuus, Tua, pater, Helle perit unius dolo Arteque novercae! proh sinistras regibus Tristesque taedas, quas secundis ignibus Novus marito vidit accensas hymen! Et queis refulsit coniugis primae torus Iam coniugali dote progenie vigens? Nunquam virescit prospera propagine Varius potentum stipiti palmes satus.	1245
	Nephele beata! fata quam suis malis Volvere praereptam, haud penates regios Aulamque crudi Tantali, haud consortia Athamantis usquam, sed futuris cladibus Infesta proprio damna fugisti toro! Seu profuga vivis, seu necem peperit fuga, Nephele, beatas incolis iam nunc plagas!	1250
	O ter secundam a miseriis absentiam! O ter malorum prosperam ignorantiam! Si nunc adesses, quos satis dignos tibi	1255

- Tristitia luctus, quas dolor lachrymas daret?
 Num potius hebetans frigido subiti metus
 Stupore sensum tristis aspectus mali
 Vetaret ullis fletibus tingi genas
 Et ore patulo pectus in voces hians,
 Haerente lingua faucibus, cladem queri?
 Pondus doloris facile discutitur leve
 Ingensque contra mole superanti opprimit.
 Tenui madescit rore deficiens foci
 Paucus tepentis ignis, at flammis furens
 Absorbet undae guttulas incendium,
 Nisi cum ruina concidens omnis domus.
 Non sic quiescit tantulo gemitu gravis
 Dolor, nec altam lachryma tristiciam abluit.
 Sed heu! sed heu me! nunquid hoc foret grave,
 Quos educasti, procreatos perperam
 Audire natos? pignus optatum, parens,
 Non hos in usus edidisti, ut improbae
 Fieret novercae ludus atque irae scopus.
 Ha quid, quid, inquam, retego confectum nefas
 Stultaque tacitum tandiu prudentia,
 Cum nil salutis insuper manet, indico?
 Cum peius index aliquid est silentio,
 Melius tacetur; sceleris huius innocens
 Taciturnitate, iam nocens procacia
 Fio ipsa regi, crimen in me transfero.
 Satis ipsa novi, lingua quid noceat, scio.
 Decepta linguae sed semel fidelitas
 Servare nescit, cum sibi obfuit, fidem.
 Illa miserorum est sors, ut extremis malis
 Extrema cumulent, cum semel lapsu gravi
 Cecidere; deinceps nil verentur, quo cadant.
 An peius aliquid imperet capiti nece
 Athamantis ira? nunquid ulcisci meam
 Linguam valebit peius Inonis furor?
 An potius aliquid melius adveniat mihi?
 Nam vita poena est, quae potest saevissima.
 Ergo, anime, sensus pone recordes; tibi
 Quod erat timendum maxime, infoelix vides.
 Hos sequere misera rebus ac animo pari,
 Consilia quorum praeter afflictam fidem
 Si terminavit exitus tristis, spei
 Postrema deceptae haec habent solatia,
 Vt explicata conquerantur ordine
 Longaque serie coepta; nolentes ad hoc
 Moeroris aufert impotentis impetus.
- 1270
- 1275
- 1280
- 1285
- 1290
- 1295
- 1300
- 1305
- 1310

Me quoque negantem cogit accensus gravi
 Dolor furore; haec horreo, quae profero.
 Sed quid? necesse est. saevior vita haec nece.
 Nam saepe morior, quae semel velim mori;
 Quotiesque menti - Phryxe! - succurrit tuae
 Memoria clidis, accidit toties mori.
 Mors ergo vota summa sunt et ultima.
 Quae destinatae nos manent mortis cruces,
 Praestat citato contrahi compendio
 Quam crebriore protrahi poenam vice.
 Sed quo miserior, hoc - malum - constantior
 Humana perstat vita. si foelix forem,
 Dudum iacerem; vita si cordi foret,
 Mors immineret. sic solet contrario
 Mortale votum ludere eventu improba
 Fortuna, sic ludit cruenta saevius.
 O si valerem mentis arcanum Deam
 Celare vel simulare difformi prece!
 O quam rogarem fervide longos dies,
 Vt mors daretur ultimum miserae bonum!

1315

1320

1325

1330

<Scena tertia>

Tithene, Euriclus

Eur. Ad nova luctus gaudia, Thebe,
 Depone tuos, abiice sordes
 Et pullatae tristia vestis
 Signa remittas turpique situ
 Ora repurges. hilarem laetus
 Indue frontem, quisquis regem
 Candore pio veroque colis
 Nec simulato fictus amore.
 Aditus Divum resera sacros,
 Alacri grates prece persolve;
 Tota frequenti visitata choro
 Templa precantum sileant nunquam,
 Sed perpetuis resonent votis,
 Quae nunc sospite pro rege suo
 Populi fervens animus sancta
 Pietate Diis superis fundat.
 Plaude, o Thebe, necete choreas;

1335

1340

1345

	Atque ad resonos laeta canentis Cytharae nervos pulsata pede Tellus hilari, signata solo Gaudia gestet. nil laetitiae Expers fuerit, repeatat degens In rupe cava blanda refractos Oreas cantus, vox per amaenas Fluitans sylvas virides instruat Driadas vestros geminare sonos, Pleias udis vestra sub antris Carmina repeatat, ternosque trium Concentu uno conciliatos	1350
	Concentu uno conciliatos Caerulus aether societ versus, Dicat: ab imis faucibus orci Athamas rediit, pene extinctam Corde recepit vegeto mentem Atque ad sensus rediit sanos.	1355
Tith.	O brevia fluxae signa laetitiae! o brevi Male peritura gaudia! o cantus breves! Rex rediit? o quam melius eruptus patri Regnoque rediit Phryxus ac Helle soror! Heu, rediit Athamas, ut breves vitae moras Aeterna longae tempora excipiant necis;	1360
	Heu, rediit Athamas, ut dolores sentiat Acerbiores et novos morsu novo Et acerbiore! Phryxus o utinam redux Sororque adesset! iam redux Athamas foret.	1365
	Hinc moeror, hinc tristicia languentem enecat, Quod exulantis nulla spes sit insuper Prolis videnda, maximum hoc regis malum, Haec causa morbi, hoc vulnus insanabile!	1370
	Huic subvenite, iure tum festos dies Agere licebit, huic levamen reddit, Tum gratulari fas erit vobis; sed heu, Laetifera nullam vulnera medelam sciunt.	1375
Eur.	Heu, tu, Tithene, pectus afflictum eleva, Mentem resume; quae gemis, foelicior Laetanda fecit exitus.	1380
Tith.	forsan tibi.	
Eur.	Mihi tibique.	
Tith.	si nefas tecum probem.	
Eur.	Nefas vocabis regis incolumem statum Gaudere.	
Tith.	gaude, nil veto.	
Eur.	sed improbas.	
Tith.	Nec improbo.	

Eur.	qui criminat, satis improbat.	1390
Tith.	Qui non vetat, non criminat.	
Eur.	nefas vocas.	
Tith.	Absit.	
Eur.	quid ergo tam nefando nomine Male nuncupasti.	
Tith.	regiae prolis fugam.	
Eur.	Antiqua memoras, vulnus obductum apperis.	
Tith.	Enata vixdum, nota nec satis queror Recensque vulnus defleo.	1395
Eur.	fletu, precor, Questuque, mulier, abstine; inter gaudia Non bene querelae consonant.	
Tith.	nec gaudia	
	Inter querelas.	
Eur.	omnis assensu pari	
	Laetatur aula.	
Tith.	quippe laetari decet.	1400
Eur.	Quid ni?	
Tith.	secundus suadet hoc rerum status.	
Eur.	Non video, quid sit, quod dolendum suadeat.	
	Proinde sanum gaudeo regem.	
Tith.	ast ego	
	Insaniisse doleo reginam.	
Eur.	quid o?	
	Quid ista?	
Tith.	desipuisse reginam.	
Eur.	sapis?	1405
Tith.	Sapuisset utinam tam bene.	
Eur.	ut credo, furis.	
Tith.	Furor iste tanti non erit, quanti furor Inonis.	
Eur.	istaec, quaeso, dimitte oxyus.	
Tith.	Dimittet ante membra nativus calor.	
Eur.	Vocem at remitte.	
Tith.	quin loquar contentius,	1410
	Ne forte quenquam fugiat Inonis scelus.	
Eur.	Quonam cruentus te furor rapiat, vides?	
	Cuinam obloquaris, cogitas, cuive oblatres?	
Tith.	Pesti nefandae.	
Eur.	sic lacessis, improba,	
	Regale numen?	
Tith.	numen! infernae Stygis	1415
	Crudele monstrum.	
Eur.	proh! sile: adstantem vides.	

Tith. Video execrandum patrii exitium soli,
 Hostem facemque Pelopis antiquae domus,
 Thebae ruinam, funus, o Helle, tuum
 Tuumque, Phryxe, stirpis exitium tuae,
 Deflende rex. 1420

<Scena quarta>

Tithene, Ino, Xanthe, Antiphila

Ino	quid illa me coram furi?	
	Quid sic profundit ore vesano impia	
	Convicia? an temulenta?	
Tith.	verax Bacchus est.	
Ino	Dirum caput!	
Tith.	per quod tot impendent mala.	
Ino	Aure patienti in me tot excipitis probra?	1425
Tith.	Non commovetur sceleris auditor sui.	
Ino	Hanc amovete, foeminae.	
Tith.	audire hoc grave est,	
	Quod perpetrasti?	
Ino	per Iovem et sacrum Styga;	
	Si te ...!	
Tith.	quid illud? nunquid occides? novum	
	Nec insuetum quippiam.	
Xanth.	quo sanitas	1430
	Ratioque fugit? quo, Tithene, corruis?	
	Regalis an te nil retinet authoritas?	
Tith.	Regina vere est, Tantali agnosco nurum,	
	Decus assequuta est regium stirpis suae,	
	Ausa est novum perdita et inauditum scelus.	1435
Ino	Huc advocate carnificis ad nos manum.	
Tith.	Edocta satis es tale opus, nil indiges	
	Carnifice, munus illud in me perfice,	
	Innecte restem, nil reluctor.	
Ino	perditam	
	Anum.	
Tith.	novercam perditam!	
Ino	vitam expues.	1440
Tith.	Non odia.	
Ino	vitam, inquam, expues, odium simul.	

Tith.	Hae sunt minae? pro quam iocose! aliud nihil Nosti minari saevius? proh quam rudis! Saevire discas me docente.	
Ino	brevi tua Documenta tecum dira dispereant male; Bacchare iam nunc libere, aeternum tuae Loquacitati te cruciandam desero.	1445
Tith.	Ego te furori mitto torquendam tuo.	
Ant.	Aliquando mentem recipe, tandem ad te redi, Maturitatem mentis antiquam pete, Istos furores tempera, modestiam Resume anilem, hi non decent motus anum.	1450
Tith.	Etiamne consors impudens Inus, tuo Nefas iniquuum comere eloquio putas? Procul hinc recede, sceleris authorem et ducem, I, sequere pernix; lingua patratum scelus Nunquam tacebit, obloqui nec desinet, Quoad luatis improbae dignas crues.	1455

Chorus

Ch.	Mirantur alte perpetuo Iovem Divi micantem sydere coelites, Infra veretur fulmineo manus Iactu tremendum terrigenum genus; Divi triumphos et meritum Iovis Congratulantes suspiciunt decus Ac, diffuentes deliciis, bono, In quo beantur, laudibus annuunt.	1460
	Supplex fideli gens hominum prece Ac rite fuso sanguine, cum mola Sacroque odoras thure per aethera Volvente spiras desuper elicit Coeli favores ac superos sacrum Testatur orbes claudere quippiam.	1465
	Non obsequuntur Numina perperam, Frustra nec unum suspiciunt Iovem. Humana coelo non sine pignore Nec causa honora gens reverentia Aduplicatur, quid meriti movet Vtrinque victos cum Superis viros. Vt supra et infra iuris id obtinet	1470
	Augusta virtus; namque animos Deum	1475
		1480

Sese fruentum sydereo sui
 Splendore captos ad studium rapit.
 Insana quamvis inviolabilem
 Tentet procaci dente malignitas
 Livoris atri laedere gloriam 1485
 Virtutis - ipsam scilicet aemulo
 Nullus carentem conspiciet dies -,
 At dignitatis conscientia non tamen
 Intus fateri nesciet inclyta
 Hanc laude dignam, laus sua nec decus 1490
 Virtutis usquam fallit amabilem
 Festivitatem. haec cum Iove dat coli
 Heroas alto conspicuos polo;
 Haec, quae Tonantem praeposuit polis
 Divumque plebi, haec unica principes 1495
 Virtus regendis praeposuit viris;
 Haec imperantium dat venerabiles
 Vultus amari, dat quoque subditos
 Obtemperantes imperio ducum.
 Plures in annos hac sine dignitas 1500
 Intacta possit nulla virescere,
 Hac absque nullus divitiis honos.
 Haec est potentum denique maxima
 Tutela, regum lux quoque maxima.
 Concessa nullis in dominos datur 1505
 Censura servis, non sine crimine
 Vsquam clientes praepositi suum
 Examen audent moribus addere.
 Nam seu probetur vita regentum
 Sive improbetur, digna tamen sacro 1510
 Credenda cultu.
 Oblita legum sed tamen et sua
 Sortis remisso munere servitus
 Quandoque mores in vetitos ruit;
 Nam dignitatem, quam scelus inquinat 1515
 Grande, ipsa damnat, spernit et, heu, nefas,
 Discretionis nescia, nobiles
 Proculcat una cum scelere infulas
 Et sceptris labis conscientia nullius,
 Villo domari difficilis metu. 1520
 Nam vix timendos constituit sibi,
 Quos spernit amens plebis opinio,
 Quamvis potentes arbitrio necis
 Vitaeque. coniux hos Athamantea
 In se furentis dum mulierculae 1525
 Exhorret aestus atque domestici,

Linguam procacem mancipii pavet,
Nil ausa contra, discit, iniquitas
Quantum potenti detrahat imperi
Contraque quantum principis aequitas 1530
Iuris subactos in populos tenet;
Aequum esse nemo namque ab eo putat
Sese imperari, cui scelus imperat.
Ergo illa foelix est dominatio
Ac principatus, quem tenet aequitas 1535
Virtusque sancti publica principis.

Actus quartus <Scena prima>

Iuno

- Iuno Ades, o Tonantis frater, umbrosae potens
Regnator aulae Pluto; germanae preces
Votumque facilis, si quid affines modo
Reperitur inter gratiae, ausculta, fidem
Exsolve pactam. mitte pollicitae manus
Opem expetitam; nunc vacat, nunc expedit.
Testare Divos inter assensum dari
In puniendo, quicquid humanum genus
Vel singulari numen adversus suum
Peccarit impietate, nil contra Deos
Leve nec inultum, sorte nec quicquam virum
Nos interesse peius aut remissius!
Vt cunque vires acuat in nos insolens
Mortale robur, sentiat se dispari
Pugnare telo, discat inter Numina
Nihil esse parvum; nosse nec sane decet,
Quae lex, quis ordo quodve distinguat Deos
Munus, potestas, dignitas. inter Iovem
Plebemque coeli quid situm discriminis,
Quid quisque possit, hoc sciat solum, decet,
Quo quemque cultu decet et obsequio coli.
Quid, si Tonantis dextera unius regi
Coelum solumque nosset ac incurios
Sine iure post hunc caeteros prosus nihil
Satagere, nisi quae iussa mandarit pater?
Vni referret omnia supremo Iovi
Vnumque coleret, Numinum nos infimi
Vilesceremus penitus inculti; hoc veta,
Germane. namque haec causa te spectat quoque;
Res agitur, inquam, tua, neque mireris Iovem
Nil commoveri, cuius hoc nihil interest.
Dolor ille tantum noster, hinc nostrum est nefas.
Prohibere tantum solus hoc, frater, potes;
Potesque solus contumax hominum genus
Domare et ipsum territare, quippe qui
Tua tela solus post Iovem et tua fulmina
Nostri. quid ergo pateris immotus viros
Sic furere? cur non iure commisso uteris?
- 1540
- 1545
- 1550
- 1555
- 1560
- 1565
- 1570

Vtere, nec usquam glorietur impudens
 Hominum propago sese inultos coelites
 Taxasse; neandum commoveris? adhuc siles?
 Satis est, tremendum terra succussum dedit,
 Rata vota; grates, frater, immensas ago.
 Cumulata iam nunc gaudio repeto polos,
 Speculabor illinc omnis eventum rei.

1580

<Scena secunda>

Anthiphila, Xanthe

Ant. O tu, quietos integer quisquis dies
 Videre poscis, si mihi credis, fuge,
 Fuge sed anhelus concitatas turbidis
 Aulas potentum fluctibus, fuge, o fuge
 Tectum venenis dulce mentitis malum,
 Aequor iocosis naufragum periculis
 Varioque semper pelagus inconstans statu,
 Monstrum biformi fronte decipiens, bonum
 Paucis secundum, seriore pluribus
 Male terminatum saepe poenitentia!
 Quis, inquam, amicum novit in regum domo
 Mentis dolosae deviis recessibus
 Non tortuosum? quem salutat blandulo
 Vultu reclinis, cuius imperium aulicus
 Precatur obsequiosus, huius spiritum
 Hausisse vellet ultimum; quoties manum
 Sociat crepanti tactu et amplexum iugat,
 Toties rebelli foedere et vana fide
 Hostilitatem sancit. affingit tibi
 Arcana mentis non nisi fidelis viri
 Aure capienda, pectoris recondita
 Vt tua recludat; vindicis manus opem
 Tunc pollicetur, cum, cor illaesum nihil
 Sิต ultionis, si quid offendit subest,
 Vindictam adurget ore clamioso impiger,
 Caetera remissus, praelia accedit, quibus
 Omnem duelli spectet adventum arbiter
 Animosque laudans videat alternam necem
 Caesumque ab hoste hostem gemello vulnere.
 Vbicunque regnat livor, hic nunquam vacant

1585

1590

1595

1600

1605

1610

- Contentiones, odia, rixae, iurgia.
 Haec aulicorum prima pestis obsidet
 Ac format animos, quippe quae limen tenet
 Aditumque praestat in domos potentium. 1615
 Nota loquor et queror.
- Xanth. et id incassum quidem
 Minusque sane; namque cur recitas palam,
 Quae tua pudenda sunt? quid aulam reprobas
 Nutrita in aula principum? cur aulicos
 Tanta querela deprimis Itonis frequens 1620
 Comes et ministra? quidve deceptorios
 Mores et animum respuis versatilem?
 Iocos procaces atque blanditias sale
 Lascivientes aspero, omnes denique
 Blande nocendi machinas, qua neutiquam
 Libens videri in arte te victam velis!
 Damnare stultum est, quos nec optas nec potes
 Exuere mores nec vales, velis licet.
 An facile credis opibus et genere inclytos
 Aula carere? non licet, quoties libet. 1625
 Quos iussit esse divites, hos maxime
 Fortuna servos iussit. effunctus suo
 Agricola penso caeterum liber diem
 Quiescit; at nos, imperatis illicet
 Pensis soluti, pensa miseri solvimus
 Aeterna. pauper absolutus annuo 1635
 Vulgus tributo, quae supersunt paucula,
 Sua iactat; at nos aere damnati licet
 Nullo, caput debemus ipsum, denique
 Superbientes, servitute nobili. 1640
 Oppressa duro colla gestamus iugo
 Et pertinaci, excutere quod nostro nefas
 Est arbitratu. nam seorsum vivere
 Semotum ab aula, peius est aula malum;
 Namque fugientem principum domos, eum 1645
 Decus omne refugit, dedecus contra subit,
 Tum parcitatis sequitur et superbiae
 Nota, nec inultum differens sontem diu
 Suspicio spretae dignitatis regiae
 Aut perduellis animi. iners ac bardus est,
 Quisquis quietos expetit vitae dies; 1650
 Sors nulla foelix adeo, quae sua nesciat
 Adversa nec damnanda propterea tamen.
 Proinde vivat quisque, quo statuit modo,
 Rerumque sataget sorte contentus sua;
 Domi colat opus artifex, aulam aulicus. 1655

- Rudis iste mos est, quod semel iniquum fuit
 Damnare, quamvis semper acceptum prius.
 Tuus error aulam fecit infestam tibi;
 Damnandus error ergo, non vero aulici. 1660
- Ant. Non damno quenquam, sed fuisse poenitet
 Nimis obsequentem.
- Xanth. nunquid Inoni?
 Ant. mea
- Illa est querela.
- Xanth. prorsus insana. an licet
 Domini imperata subditis repellere
 Quamvis iniqua? si quid offendae subest,
 Domino imputatur, culpa non servo datur. 1665
- Ant. Sed poena.
- Xanth. sceleris illa textorem manet.
- Ant. Regale nulli subiacet poenae caput.
- Xanth. Ergo minister imperatis obsequens?
- Ant. Sic assolet; sua namque supplicio luunt
 Crimina alieno principes. fert innocens
 Peccata domini servus. hoc ipsum queror,
 Hoc timeo. 1670
- Xanth. nulli culpa rescitur tua.
- Ant. Quin nostra.
- Xanth. si quid conscientia es, id ipsum tibi
 Licet imputare; tota sum mihi innocens
 Nec ipsa, culpae me tuae adscribas, velim. 1675
- Ant. Comes adfuisti, texuit ut Ino fugam
 Phryxo et sorori.
- Xanth. dicere id quisquam audeat?
- Ant. Quibus ergo passim personant clamoribus
 Athamantis aedes? quid reclamans perstrepit
 Aliud Tithene? 1680
- Xanth. nulla vesanae fides
 Mulieri habetur.
- Ant. si quid assereret probi;
 In prava verum facilis humana est fides,
 Difficilis in bona.
- Xanth. innocentibus neutiquam
 Regina plecti desinet.
- Ant. quid audeat
 In scelere praesenti? 1685
- Xanth. sed heu, Hebas adest.
 Orationem, quaeso, detorque tuam
 Aut plura fari desine; inquiras virum,
 Vt valeat Athamas, quas modo sedes petat.

<Scena tertia>

Anthiphila, Xanthe, Hebas

- Ant. Quo sic, o Heba?
 Heb. quo dolor me concitat 1690
 Noctu diuque libero nunquam gradu,
 Verum coacto et nescio per atria
 Errantem et aedes perque Thebarum vias
 Nunquam quieto membra sistentem pede,
 Partes in omnes explicantem fervidas 1695
 Aures et avidas nuncium excipere sonum
 De comite Phryxo; patula nunquam lumina
 Circumvolutis implicata palpebris
 Somnum aut tenebras sentiunt, sed vivida
 Acie micantes solis explent lucidi 1700
 Iubar negatum noctis in caligine.
 Tantum ardet animus quoque momento mihi
 Reducem videre nuncium! rumpe o moras,
 Pherete! passus tardiores concita!
 Progredere! progredere, Pherete! citus redi! 1705
 Velox amico defer auxilium tuo!
- Ant. Nil concitatur tot querelis nuncius.
 Heb. Impone finem.
- Heb. nesciet finem dolor
 Luctusque, Phryxum quandiu amissum sciam.
- Xanth. At nunquid ipsum lachrymae amissum dabunt? 1710
 Heb. Dabunt, ut ipsi iungar amiso, dabunt
 Malo medelam.
- Xanth. peior est ipso malo
 Tua haec medela.
- Heb. nullus est quibus mali
 Sensus.
- Ant. quibusnam non gravis Phryxi fuga?
 Heb. Inoni et eius perditio consortio. 1715
 Ant. Quaeso, modeste.
- Heb. scilicet modestiam
 In eo requiras, cui nocentum crimine
 Truciore desperata cecidere omnia.
- Xanth. Regina tamen est, quam lacessis.
 Heb. improba est.
- Xanth. Melius silentur principum labes.
 Heb. quibus 1720
 Non sunt molestae.

Ant.	nemini non sunt probo
	Semper molestae, sed silenda.
Heb.	incongrua
	Procul hinc facessant monita; nil neque vos moror
	Neque documenta inepta prorsus, et quidem
	Commune vobis atque reginae est nefas,
	Quod tegitis excusatione. an creditis
	Haec fugere mentem? scilicet in alio scelus
	Decet abnegare, cuius est aliquis reus;
	Has faciliori cuiquam nugas date.
	Sed adest Pheretes. cor pavet, quod appetit
	Auris, velimque maxime. quod horreo,
	Audebo; nec enim morte quid gravius potest
	Afferre. Dii, Pherete, fortunent tuos
	Reditus, secundis instruant te nunciis!
	1725
	1730

<Scena quarta>

Hebas, Pheretes

	Victus dolore sentio et credo; hoc valent Exempla et in re qualibet consortia.	1755
Heb.	Mecum querelam conferas, non postulo; Sed dissere, ecqua Phryxus occumbat nece?	
Pher.	An credis aequum, ut verba praelibes mea Et ante regem, quid novi feram, scias? Non licet operta subditis recludere; Quae perferuntur regibus, sunt haec manu Solvenda domini.	1760
Heb.	num tabellis condita Commissa perfers nuncia?	
Pher.	an fidelius Celat sigillum, quae tabellis credita Quam quae auribus?	1765
Heb.	quae gravia vel quae seria.	
Pher.	Res ponderare principum haud est subditi, Cum regibus nil non grave est et serium. Quid scis, an ipsa libeat exponi omnibus Palamque fieri placeat exitium domus?	1770
	Periculorum praedicare perperam, Quibus urgeantur res potentum incommodis; Nam malevolorum tunc furit vel maxime Rabies nocendi, cum quid adversi ingruit.	
Heb.	Vnde didicisti, quae modo perfers domum? Nunquid alienum doctus es per indicem? Quae tecta nobis, exteris sunt haec palam, Minusque nulli nota quam domesticis; Proinde nullo lingua conticeat metu, Expone tutus omnia.	1775
Pher.	exponam domi, Regredere mecum; facile tum cuncta audies, Athamantis auri digeram cum rem ordine.	1780
Heb.	Absiste, quaeso; si salus te quippiam Tangit Athamantis, nesciat redditus tuos, In tempus aliud differ opportunius. At solve nobis interim seriem rei, Quo genere fati Phryxus extinctus iacet.	1785
Pher.	O fata, semper Tantali nepotibus Infensiora! an vos inevitabilem Nullius arbitrio fluentis ordinis Dicam exitum? annum temere volventem omnia Indestinato sortis eventu Deam? Non sic perennis pertinaci calamitas Devolveretur per tot aetates malo Hoc genus in unum Tantali, foret aliquid Mutationis, mitigata atrocitas	1790 1795

	Sperare melius quippiam permitteret; Verum furoris saeva contumacia Moras vicesque nescit. inde conspicor Meminisse Divos hospitis saevas dapes Culpamque patrum distulisse in liberos Odio perenni, sic patitur insons nepos Pro scelere veteri debitas avo cruces, Haec dira sors est diraque est fatalitas, Vitanda nulli. quis etenim Divum manus,	1800
	Quas ultionis efferat dirus furor, Declinet usquam? facile inermem laedere Nec cogitantem, difficile contra inscio Non conspicati fugere teli vulnera; Non aliter agitant bella nobiscum Dii.	1805
Heb.	Meditanda post haec aliud hoc tempus dabit. Quae postulabam, quaeso, percense brevis.	
Pher.	Iam dicta cupiam; namque cogitatio Nunquam haec modesto corde tentari potest, Alio sed indignantis aestus abripit	1810
	Animi iubetque, quae minus cupiam loqui. Tamen hunc domabo, quaeque rescivi, loquar. Vt imperata regis accepi, grave Atque male gratum, si quod est humeris onus	
	Vsquam statutum, littus Ismeni legens Et tortuosa fluminis peragrans loca, Quas indicasti, sedulo et celeri plagas Cursu requiro, quemlibet inquiero obvium,	1815
	Hospitia quaeque scrutor ac urbes sagax, Hospitia quaeque scrutor ac urbes sagax, Nec praeteritur non rogatus quispiam.	
	Nec praeteritur non rogatus quispiam. Video frequentes pecude multiplici greges Rarum per agros gramen exustos vago Pastu metentes; acer illuc cursito,	1820
	Inclamo, verum nullus ad vocem venit Nullusque prodit, nisi latratu dissono Rictuque minitans aspero custos canis;	
	Clamore cuius si quis admonitus mihi E latebra obortus forte comparet, statim Procul hunc regressum revocat aspectus mei,	1825
	Ac nulla revocant monita. quid faciam, haud scio;	
	Si quem reclamo forte conspectum, aufugit, Alias recurrens. repeto caulas, hic mihi Cum perstrepente non minor rixa est cane.	1830
	Tandem hunc sagaci mente commentus dolum, In me latrantis urgeo fugam canis Huncque fugientem persequor, repetens herum;	
	Ceu fune ductus umber ad praedam regit	1835
		1840

Coramque sistit, quo latet pastor loco.
 Tandem repertum gratiori blandius
 Percontor ore, voce confirmo virum. 1845
 At ille pavidus, haesitans una meas
 Petitiones solvit ignorantia;
 Grave ac acerbum est decipi sic spe mea,
 Pigetque tantum perperam emensum soli
 Neque didicisse quippiam, mecum tamen
 Hoc statuo, nunquam constiturus, neutquam
 Reditum ad paternos cogitaturus lares,
 Nisi prius aliqua parte mandatum mihi
 Onus expedirem. pene tunc deperditos
 Animos resumo, et, quae prius gravis via, 1855
 Pede leviori iam mihi decurritur;
 Modo huc modo illuc montium per devia
 Dumisque saltus horridos rumpo viam,
 Nemora reclamo, quaeque conserptum suis
 Videre praedam canibus Actaeona datum, 1860
 Quaeque patuere divaganti culmina
 Saxosa Nephelae, queis Elis vernans apex
 Reflante vento quercubus nutat, quibus
 Opacat Otris sua feris cubilia,
 Animantis et quae praepete ad nutum Dei 1865
 Pede divagatur montium moenas iuga.
 Demum canentis undecunque saxeа
 Seges cucurrit ad sonos Orphei, stetit
 Cum Theba primum moenibus spontaneis.
 Strepue montes vocis ad sonitum meae,
 Mihi accinente nemine. ad silentium 1870
 Concussus animus horruit, ac sententiam
 Constantiamque exorta cogitatio
 Nova revocavit, statque decretum mihi
 Nunquam redire vel manu propria mori. 1875
 Inter tumultus mentis attonitos oves
 Conspicitur aequo pastor observans iugo,
 Cui praepatentis subter aspectus maris
 Circum patebat Phasin ante et Colchida.
 Festinus illuc scando, congregior virum 1880
 Non invenusto ruris accessu gravem,
 At faciliorem caeteris; vix paucula
 Eram profatus, 'quos requiris, debitas
 Sensere poenas', inquit, 'erepti gregis.'
 Concussa motu corda tunc contrario 1885
 Inter metumque et gaudia incerto statu
 Haesere dudum; namque mens ad nuncia
 Optata saliit, timuit adverso impetu.

	Tulisse furti cum cruce dignas ait, Fures abacti nempe censebat gregis; Vtrumque perrupi tamen, qualis salo Quassata pinus in furenti, flatibus Hinc aestuosis Africi et rabidi noti, Aquilonis illinc, nauta quam validis tamen Remigibus instans littori emersam applicat.	1890
	Immotus ergo totius seriem rei Percontor, ille nil gravatus explicans. 'Iam ternus', inquit, 'solis est in arcticum Ascensus orbem, cum quaternus Delii Emersus undis cornipes recens adhuc,	1895
	Quatiens madentes rore nocturno iubas, Oriente limphas luce vibrabat, sua Cum Tethide ludens; tunc ego e septis grege Huc expedito, pelagus effusum et sitos In valle campos more contemplor meo.	1900
	Intueor infra littore in curvo maris Iuvenes duos, ariete cum croceo, vadum Oculis probantes, quos brevi miror duos Ariete sessores in uno in littora Vectorem agentes; restitit timidus aquae	1905
	Nec suetus aries tingi. adurgent, increpat, Tandemque victus impetu magno insilit Pondusque fert per maria tollutim enatans. Delector intuitu novi spectaculi;	1910
	Verum fatiscens onere superanti, caput Vix iam eminebat fluctibus, nec sarcinam Nec vellus undis protegens. miseret viae Vix parte media bene peractae; inter moras, Ecce, tibi validiore succus<s>u effluit	1915
	Virgo in profundum, decidens caudam arripit Tenaxque adhaesit subsequens aliquandiu. At crebro colluctata saevis fluctibus Atque revoluta tertio ad summas aquas, Absorpta tandem vortice est. at pondere	1920
	Aries solitus nimio in adversam tulit Iuvenem expeditus ripam et incolumen stetit.'	1925
Heb.	Periimus, heu me? surripe hinc tete ocyus. Ah, vereor, Athamas ne quid audierit. quibus Coloribus rem comere eloquii queam! Approperat ad me, rem subolet, ut auguror.	1930

<Scena quinta>

Hebas, Athamas, Euriclus, <*postea* Pheretes>

- Ath. Quo se recepit tam citus, quicum modo
Edisserebas? fare? quis tandem hic fugax?
Nunquid Pheretes?
- Heb. unus est ex civibus.
- Ath. Nunquid Pheretes, inquam?
- Heb. adesset hic, velim;
Mihi tardiores scilicet profert moras.
- Ath. Mihi visus, inquam, quem negas protervius.
I, sequere praepes, Euricle! obvertas virum;
Huc siste, quisquis fuerit.
- Heb. ignoscas, precor.
Nuncia negavi laeva non hominem loqui;
Ingentis a te mens fuit divertere
- Causam doloris. si quid erravi, me eo
Pietas adegit; fabor, ut tibi visum erit.
- Ath. Visum est, silescas; non enim satis decet,
Quae modo negasti iussus, iniussum loqui.
Cum nesciebam, pertinax silentio
- Texisti et optas, cum scio iam, proloqui;
Silere disces tempore et fari loco.
- Eur. Quem postulabas, en, tibi sisto virum.
- Ath. Quo sic ruebas, perfide, effugiens herum?
Sic iussa ludis? haec cine est fidelitas?
- Pher. Ignosce, rex; me nuncii crudelitas
Fugavit a te.
- Ath. quid rei? ut proles valet?
Vbi modo nati? nunquid extincti iacent?
- Pher. Refugit profari lingua tam dirum nefas.
- Ath. Quid refugis, inquam, clarissimus proponere,
Quae nunciasti occultius? nil nunc opus
Ambage cladem tegere; nam crudelius
Suspicio mentem vexat et forsitan iubet
Excogitare clade quid peius mea.
Vivitne Phryxus?
- Pher. vivit et Phasin tenet
- Incolamus; at sepulta ponti fluctibus
Occubuit Helle.
- Ath. vae, parens miserrimus!
Heu triste nullis funus exequiis datum!
Triste heu sepulchrum non sepulti corporis;

1935

1940

1945

1950

1955

1960

	Sicne tibi proles, sic parentandum fuit! Haec cine manebat pompa funebris rogum! Hic tumulus ossa debuit et artus tuos Nulla sacratus victima, horridus, impius Surripere patri. ah, si liceret ultimos Mihi saltem honores reddere et tumulum sacra	1965
	Vestire fronde aut munus exequiis dare, Tristes parentis hoc levaret lachrymas; Sed nec sepulchro, sed nec etiam pulvere Vili insepultam condere concessum mihi! Domo parentis nunquid hoc fuerat satis	1970
	Errasse vivam? mortuam quid erat opus Requie carere et insepultos per Styga Errare manes? proh Deum nimius furor!	1975
Eur.	Heu, quo tumultu terra sub pedibus fremit Aurasque miscet murmure, ut cum fulgure Nondum recocco torquet in sese notus Nebulas migrantes nocte perturbans diem Quatiensque rauco turbine et terram et polos!	1980
Ath.	Post fata totus, illud est, non deperit Homo, sed in umbris remanet affectus memor.	1985
	Studiumque amatae vita dum stabat rei, Hinc mihi, quod Helle viva non potuit vale Pronunciare, functa sic obmurmurat.	
Eur.	Horrescit animus; namque perrupto solo Iam mihi sub umbras videor elabens dari. Sic dum supernas Cereris in plagas gener	1990
	Rumpebat ascensum, crepabant omnia.	
Ath.	Nondum solutis umbra iustis ingemit Ac urget Helles; audio, faciam satis.	
Pher.	Iam rupta tellus noctis infernae diem Obvolvit umbris; cernis hoc, Athama? fuge.	1995
Ath.	Quo me, Pherete, quave tentabo fugam? Vndique negatur exitus; quoquo pedes	
	Deflecto, tellus specubus infernis hiat.	
Pher.	Hac, hac recipe te.	

<Scena sexta>

Athamas, Furiae duae

Fur. I.	siste fugitivos gradus,	2000
	Abominande.	
Fur. II.	quo ruis execrabilis?	
Ath.	Adeste, Thebae; huc in meam, cives, opem Citi advolate.	
Fur. II.	nil tibi Thebis opus Nec gente tota, nunc opem frustra invocas. Mortale nostras robur adversum manus Quid valeat, ipse disce, si quicquam vales Molire contra, sceleris audax artifex. Nostros retunde, si tibi datum, impetus.	2005
Ath.	Obruite subita mole poenarum, caput Mactate subito verbere aut celeri in cavos Rotatum hiatus turbine atterite cito, Morte celerata saeviendo parcite.	2010
Fur. I.	Dabitur, quod optas. fata te certo manent, At non, ut optas; longiora scilicet Supplicia passum, nostra te ex ipso die Cruciandum ad ignes rapiet aeternos manus.	2015
Fur. II.	Iam fruere claro lucis exosae die; Quas refugis auras, duriores Tartaro Invitus hauri, vive iam cupidus mori Poenasque senti, non ut appropera nece Compendiosas expetis, sed, ut decet, Protractiores ordine immenso cruces! Punire non est, quando, quae statuunt sibi Supplicia sontes, non gravati perferunt; Hac sunt petendi parte, qua cupiunt minus Sperantque miseri, sic domandus es mihi.	2020
Fur. I.	Non commoveris? facibus incutiam metum. Iamne obstupescis? verbere in tuam cutem Contortus anguis perditos sensus dabit; Incipe flagellis, perdite, assuescere, Miser excitare, virus ac pestem pati Incipe draconum, felle saturare anguum, Ebibe veneni pocula aeternum tibi Exhaurienda. gradere, quid stas torpidus? Quid stupidus haeres? nunquid hos horres specus?	2025
	Nunquid pavescis hos hiatus horridos Tuisque apertas artubus voragini?	
		2030
		2035

Nigros recessus intuere Tartari Interque tenebras noctis infernae leves Vacuosque membris evolantes aspice Ad te parentum spiritus. nunquid vides, Quos efflet halitus? laborantem ut siti Exertet ore linguam et arentes fame Vix firmet artus Tantalus, lusor Deum? Non sicca macies oris et pallens labrum Oculique tetra concavi capedine Reconditi obtutaque languenti horridi, Non scabra toto carne consumpta super Revoluta collo protrahens palaria Pellis timorem ciet et horrorem incutit? Vide, ut secundo tractus ad vitae plagas Prole comitante gemina ab igne Tartari Styge enatata cupiat in subitam tuae Domus ruinam manibus his hydrisque agi;	2040
Quas vultuosus tetrico aspectu minas In te Thyestes asperat, nunquid vides? Quas ante Graium ductor Agamemnon manus Operamque sensit, pollicetur impius? Hac utere, hanc require, si quid indiges, His ducibus ac authoribus ad eiusmodi	2055
Exercitatis opus; onus tibi inditum Levius erit, facilius eversam domum Generisque reliquias tui tecum miser Vna recides clade. prolem audacius Ipse ut cruenta conteras dextra tuam,	2060
Alias Thyestes liberos pransus suos Docebit; hunc roga, libens aderit tibi.	2065
Fur. II. Cur conticescis? cur ope hac non uteris? Sentio, manus haecce nostra praesidii satis Sufficiet; eia, concipe ergo debitos Ad id furores facinus, Orestis indue Cognata corda, mente perpetuam gere Rabiem facesque has concitatis antefer Oculis nec usquam desine, extincta nisi Tecum universa clade communi domo.	2070 2075

Chorus

- Ch. Quae vos dira cupidinis,
 Mortales, agitat sitis?
 Quo vos tramite devio
 Mentis, quid petat, insciae
 Error praecipites agit? 2080
 Quid stulti male credulam
 Mentem non bene cogniti
 Spe vesana alitis boni?
 Speratis stolidi fore
 Foelices, saties opum
 Cum vos plena referset. 2085
 Haec sunt maxima primaque
 Imis vota recessibus
 Vestri condita pectoris,
 Haec optata bonum Iovem 2090
 Adiurant tacita prece,
 Cum stillata super foco
 Sacris exta vaporibus
 Coelo sollicitant Deos;
 Haec ignota labris, latent 2095
 Cordis sub penetralibus,
 quae clam nemine conscio
 Elinguis superis Diis
 Exponit meditatio,
 Mentitas populo palam, 2100
 Tum cum murmurat os preces
 Devota specie tegens,
 Quae detecta rubesceret
 Adstantum reverentia.
 Cur, quae mens studio probat 2105
 Interno, labra respuunt?
 Et, quod pectora nuncupant,
 Cur votum pudet eloqui?
 Linguae scilicet arguit,
 Quid subsit vitii pudor, 2110
 Praesentisque latens malum
 Ficta sub specie boni.
 Adverso tamen auspice
 Optatis renuentia
 Nil vos omina territant, 2115
 Sed quicquid moniti vetent
 Vobis monstra domestici,
 Nil praeceps temerarii

Imprudentia pectoris In damnosa minus ruit; Quin secura sui mali et Cladis conscientia propriae In praevisa pericula Notam et perniciem ruit. O perversa tenacitas!	2120
Nescis, consequa gens, opum Fallax unde nefarios Ortus ducat iniquitas? Nescis, quo mala principe Dimanent caput in tuum?	2125
Et quaecunque sua viros Pestes inficiunt lue? Haec mortalibus invida Partu monstra perhorrido Terris nox Stygis edidit;	2130
Ac, ne Tartareae procul Praesens horror imaginis Arcet Superos, eo Prudens consuluit dolo Noctis pallidus arbiter.	2135
Nam, quaecunque per abditos Telluris latitant sinus, Assentante placentia Splendoris radio bona, His involvit acerbius,	2140
Quicquid terrigenis nocet, Vt mens, illecebris nothi Delenita boni, libens In damnum rueret suum. Tanti caeca libido stat;	2145
Non gratis tremula cibos Ex seta dat inutiles Aut escas medicamine Torpenti iacit ebrias Fallax in vada fluminis	2150
Piscator sine praemio, Sed pauci leve temporis Donum foenore maximo Compensat, siquidem suis Eductus latebris, tenax	2155
Hami quem medio trahit Vncus viscere pendulum, Piscis, quos avidus cibos Absorbsit, pretio suae	2160

Vitae praeda datus luit. 2165
 Quid? vobisne minoris est
 Ditis munificentia?
 Vos prorsus faciles capi
 Iisdem decipit artibus,
 Quoque appendit opes, eo
 Appendit mala pondere;
 Nam permixta simul pari
 Ambo sub specie latent.
 Et quae munera tuta sint,
 Orci quae tribuit manus? 2170
 Hostis nulla suo dolo
 Vsquam gratia deficit.
 Quo vobis numero bona
 Et fluxae veniunt opes,
 Hoc vobis numero mala
 Et casus veniunt graves;
 Sic quo plura quis obtinet
 Fortunae bona, pluribus
 Infoelix premitur malis.
 Si vicina pericula 2180
 Et clades fidei satis
 Praestant, sors Athamantea,
 Quanti dentur opes, docet.

Actus quintus <Scena prima>

Cleomachus, Ephialtes

Cleo.	Quod ante nobis gravius ac peius fuit,
Extrema sortis leniit asperitas; metum
Resolvit etenim tristis eventus mali,
Frequensque cladis usus horrorem abstulit.
Nisi furor in nos Numinum asperior foret,
Foret illud aliquid in malis levaminis;
Namque obstupescens sensus omnem perditum
Exinde sensum raperet in mediis malis,
Ast aliud aliquid gravius horrore et metu.
Ne quid quietis miseriae nostrae sciant,
Intus resurgens durius mentem quatit
Ac lacera torquet corda maiori modo.
Sic calamitatis semet in peius sequax
Successus auget ordine et tacito gradu,
Taedet refracta sero post incendia
Fontem expeditum ac irritam in cineres aquam;
Ad opem fuisse tardiores poenitet,
Ac evocata serius magicis sonis
Remedia coelo.	2190
2195
2200
2205
Eph.	nunquid Hermanti datum
Id oneris, ut carmine cieret sydera
Tractumque coelis evocaret, Cynthiae
Robur Athamanti commodum ac morbo utile?	2210
Cleo.	Annis gravatus tardior ad opus suum
Senex movetur tardiusque digerit,
Quae mente coepit; haesitat diutius
Titubante relligiosus animo, ne male
Succedat aliquid, ne quid obmissum sacris
Desideretur ritibus. volvit diu
Secum et revolvit coepita lentus; interim,
Dum tota tardo, quo decet res, ordine
Gerenda mente digeritur ac, ut seni
Mos est, minutim discutitur atque haud sine
Iucunditate - namque studiosus senex
Suique amans est -, volvitur multus dies,
Morbusque foedat libera corpus lue.
Periculum est, timeoque, ne similes moras	2215
2220

	Hermantis ipse protrahens, nimis insito Remedia serus cassa tentarit malo.	2225
Eph.	Concedo dictis, tardior forsan fuit Hermantis ad opus; forte nec prorsus suas Explicit artes. at quod affirmem magis, Forte recitatis cantibus renuit polo Difficilis ad nos luna moliri viam; Leviore non sic trahitur ad nutum prece In vota coelum, vix iugi constantia Demulces illud pertinax oratio.	2230
	Non sic profusi prodiga Superi manu Elargiuntur, quicquid optatis placet Mortalibus neque, audientes vocibus, Sic imperatis sedula advigilant ope; Surdescit aether saepius ad primas preces, Quodque prius asper renuit, assensu dato Facilis deinceps annuit, sed plurimo Labore fractus atque constanti prece. Licet ingravato saevior morbus malo Athamantis artus morte vicina rogo Animamque Diti destinat nec fulgeat Spes sanitatis ulla, nil minus tamen Sperare nobis convenit. quin optime Sperare suadent coelites; nec enim suas Vires probant, tum cum potest industria Diva medicinae specimen herbarum dare.	2235
	Frustra imperasset Delius vicariam Chyroni opem, nil detrahit solertiae Humanae; at, urgens si quid exuperat lues Arti negatos terminos, supplet suam Benignus operam Phoebus.	2240
Cleo.	at, quicquid spei Tibi fingis incertus, habet adiunctum sibi Metum, petitam ne neget Titan opem; Nobis tenetur nulla enim astrictus fide.	2245
Eph.	Et spem metumque solvet Hermantis redux: Quid sit opus, ipse sat docebit. hunc vides? Adeamus.	2250
Cleo.	ah, iam vix mihi arridet senex Tristi remissus fronte, nil laeti auguror. Iucunda vel non animus, Hermantis, tuus Celata servet, nescio, sed palpitans In quaestionem lingua te viso negat Vllam resolvi; iam satis, quid perferas, Ex fronte disco, iam tuus satisfacit Petitioni, triste nescio quid mihi	2255

Atrumque praefert ac iubet silentium
Aspectus oris.

<Scena secunda>

Cleomachus, Ephialtes, Hermantis

Herm.	laeva dispereat dies, Cum vos sinistris obvios avibus dedit Sors nimis iniqua cumque fatalem mihi In dira vocem iussa rupistis, viri; Disrumpor intus taedio acceptae mihi A Diis repulsae. sic male elusum pudet Pigetque Phoeben arte tentasse irrita.	2270
Eph.	Quin te pigeret durius, si morbido Deses Athamanti denegasses quippiam Tui laboris; poeniteret syderis Non evocati, teque conscientia Non applicati remedii argueret reum. Eo referres regiae causam necis, Moestaque perennis corda torqueret dolor.	2275
Herm.	Regi levamen arte molitum mea Ac praestitis debitam obsequiis opem Non poenitet, sed, ah, rebellem carmini Renuisse nostris obsequi iussis polum Piget et statutis decidisse perperam Coeptis; pudetque, quos fideles antea Cantus salubri in singulos medicamine Expertus ipse sum, medelam, maxima Quae vota fuerant, perfido fastidio Regi negasse. munus hoc utinam viro Fuisset alii creditum; siquidem meus Quamvis ab omni prorsus immunis labor Errore fuerit, non vacabit attamen Culpa, polique non nocens culpam feram: Meus erit error, cantibus quicquid meis Negavit aether, quicquid optatis deest.	2280
	Quisquis minister exequendis principum Vacat imperatis, videat attentus, decet, Non quid valebit ipse, sed, quae suscipit, An ipsa valeant perfici; nam quod semel Statuere agendum principes, quoquo modo	2285
		2290
		2295
		2300

	Fieri necesse est, hoc repugnet ilicit; Penes ministrum, si quid erit obstaculi Culpaequae, computabitur, defectui Nil veniae et excusationis linquitur. Licet ego superas moverim potentias Ac nihil inausum cantibus fuerit meis, Tamen omnis in me causa statuetur mali.	2305
Cleo.	Non sic iniquo ponderant examine Res subditorum principes, ut omnia, Prout imperavit ira vel dolor, improbent.	2310
Herm.	Non mens iniqua est principum, at reverentia Atque sacer horror concitati numinis Tanto timore pectus implexum obruit, Vt conticescant penitus elingues neque Causam tueri subditi verbo queant. Sic innocentes facile in errorem cadunt. Quis enim furentem regis aspectum ferat Contrave certet?	2315
Eph.	fateor hoc sane libens. At fare, coeptis unde sit vitium tuis?	
Herm.	Non facile possim; coniice at tu, si potes, Sermone nostro: singula exponam integer. Quam nata Phoebo calluit Circe maga Et quam professa Colchica est artem nurus, Sola est et una quidem; artis ast industria Varios in usus explicatur multiplex Variosque variis edit effectus modis. Sua namque vis est singularis omnibus Disparque virtus pharmacis; nec enim pari Sus deque in omne conferunt malum modo: Hoc implicant anxiae mentes virum, Illo inde curis explicantur liberae,	2320
	Hoc mittit orco corpore exutas suo Viventium animas, hoc easdem propriis Membris secundo redditas orco trahit, Hoc frigus, illo dignitur membris calor, Hoc odia miscet, hoc amores incitat, Hoc turbat auras et diem tenebris vetat, Contra hoc serenat et fugat noctem die. Quaecunque propriis destinantur usibus Propriumque servant ordinem, extremae domus	2325
	Caeco in recessu, ne quis errori locus Falso daretur forte delectu, omnia Oculo sagaci seligo et, cauta manu Cuiusque vires nuncia edoctus nota, Expono coram pharmaca, occluso tamen	2330
		2335
		2340
		2345

Celata vase, donec extinctus dies Solem fugasset; namque vivacem impetum Succi ferocis solis irritat iubar. Vt ergo seras vesper accendit faces Statioque flammis imperata noctuis Vidit Booten orbita boves suos	2350
Breviore circum terminos gelidi poli Agere inchoantem, nec mora est, caliginem Noctemque pello non sueto lumine. Nam mihi sepulchris calva defuncti cava Excepta ab imis, quam quidem humani replet	2355
Omenti adeps, praebet perobscurum iubar Dubiaque geminos luce per hiatus micans, Nisi quo meum me vocat opus, vibrat diem; Hac face potitus muneri accingor meo	2360
Habitusque dignos induo et cultus sacros, Tempora revinctus lycio ter triplici, Quod casta tenerae virginis nevit manus, Nondum resecti primulo de vellere	2365
Arietis, alvo quem recens luci dedit Enixa mater, inde postremas manus	2370
Volamque lautus latice coelesti novos Ad solis ortus, rore cum tellus madet Viridante in herba fusili, lecto mihi, Quo solis axes tempore ex tauri domo	2375
Vicina vernis signa condescendunt rotis. Sic rite mundus, tunc locum fragrantibus	2375
Vaporo fumis ac odore lustrico Vivacis aurae cruditatem tempero, Succos in auras profero - monstrum! putri	2380
Omnia videtur lividus tabo cruor Inficere; dudum mente suspensa steti,	2380
Quid hoc sinistri triste vellet ominis. Dum dubius ipse consulo, quid facto opus,	
Ecce, mihi rectis horruit pilis caput,	
Liquitque venas sanguis! occluso undique	2385
Etenim meatu turbo tunc per cubiculum Convolvit auras atque circum pharmaca	
Caputque multo vortice oblusit, faci	
Tum rapuit ignes, pene diffugit metu	
Animus; pavore sensim ast excusso excitos	2390
Recipio sensus atque mentem colligo Silicisque venas scrutor. attritu crepat	
Micatque flamma, concipit stipulas focus, Instruitur igne lampas, at efflat statim;	
Animoque quoties, occidit toties mihi.	2395

	Tentare Divos desino, fastidia Coeli et repulsam vix modestus perfero, Vix non rebello, vicit at modestia; Nec enim quis unquam provocare Numina Impunis audet. ergo ubi nil pharmaca Prodesse velle sentio, rursus viam Aliasque tento artes, sub auras exeo Scipione nixus, alterum exutus pedem Corpusque villis tectus ac laeva manu Sacrum praehendens palmitem, obscuro sono Ter triplicis Hecates ora, ter triplicis Deae Nomen cito, forte quae tum cornibus Iunctis serenas plena complebat faces. Constitit et, atra nube vultum contegens Torvumque spectans, circulos rupto globo Visa est secari in plurimos, quales, novum Dum recipit orbem fratris amplexum sinens, Sydere recurvo sinuat exiles, at hi, Ceu cum supernis sydus elabens plagis Perstringit auras lubrica, at brevi face, Fugere ab oculis dissipatis ignibus; Simul ipse tristis protinus retuli gradum.	2400
Cleo.	Quid inde tandem coniicis.	
Herm.	quod neminem	
	Reor latere, nempe tanta clarus Omina loquuntur, obvolutam scilicet Ac dissipatam clade communi domum.	2410
Eph.	Dii, temperate numen iratum, modum Statuite poenae!	
Herm.	at nunquid Inonem procul Conspicio gemina prole stipatam latus. Iam mens gravatur, iam laborat omina Enunciare iamque me miseret tui, Regina, cum, quos nuncia haec dabunt metus, Perpendo mecum; sed nefas tibi haec tegi.	2415
		2420
		2425

<Scena tertia>

Hermantis, Ino, Learchus, Melicertes

- Ino Mortalis ergo culpa delicti levis
 Armare Superum vindices in se manus
 Potuit, Avernus debuit, coeli probrum!
 Subsidia opemque non satis valido Iovi
 Astrisque totis iungere, ut inermem virum,
 Nulli rebellem, perditum, iam mortuum
 Valida domaret clade. num tantum nefas
 Aut culpa tanta est, o miser Athamas, tua?
 An prorsus ulla? sed sit aliqua: quid fuit
 Tandem necesse, conglobatis undique
 Superum inferumque viribus, in hominem Deos
 Tanto apparatu ruere; nunquid impetus
 Et arma terrigenum pavent? num dignitas
 Regalis illos terruit? nunquid sciunt,
 Mortalis ausus quam sit in Divos levis?
 At unde meruit tam severa perpeti
 Supplicia! nunquid forte non gravitas rei,
 Sed statuit hominis dignitas poenae modum?
 Hoc moris, inquam, detur, iniustum licet;
 Cur prorsus Athamas plectitur, nunquid crues
 Sensusque poenae sceleris authorem manent?
 Ego ipsa, si quid sceleris admissum fuit,
 Sum machinatrix, author, inventrix, rea;
 Nec author est nec conscious nec particeps
 Athamantis animus, solus at patitur tamen.
 Quaenam illa tandem est aequitas? ac si quid est
 Desuper iniquum, quis id iniquum deneget?
 Herm. Generosa Cadmi stirps, quid admixtas probris
 Coelo querelas ore contorques fero?
 Quid ludis operam? probra non feriunt Deos,
 Nec usquam ad ipsos evolant convitia;
 Potius retorto reflua in authoris caput
 Eiaculantur impetu. non iam decet
 Irata vobis Numina et inquis Iovem
 Exasperatum concitare scommatis.
- Ino Miseris - quid? heu me! - non licebit conqueri
 Nec flere casus?
- Herm. licet, at id modestius.
 Ino Ferat id modeste quis, quod est supra modum?
 Herm. Nec forte supra culpam.

Ino	ubi prorsus vacat	
	Culpa, quid opus poena?	
Herm.	nihil; sed integer	
	Adeone quisquam, culpa quem nulla arguat?	
Ino	Nullus, sed omnis culpa non sic plectitur.	2470
Herm.	Divum illud aequo pendet ex arbitrio.	
Ino	Leviora nunquid aequitas aptat levi	
	Supplicia culpae?	
Herm.	num putas examine	
	Peccata nostro ponderare Numina?	
	Quae gravia quaeve levia soli iudicant,	2475
	Qui perspicaci lumine intus abditos	
	Penetrant recessus mentium; quae sensibus	
	Nostris patescunt acta, peccantis licet,	
	Malitia non est, perditae sed quae mala	
	Consilia mentis pertrahunt ad turpia.	2480
	Cui nota tandem haec? quisve non nota aestimet?	
	An tu, quid intus decoquat, nosti, mali?	
	Sed fuerit Athamas innocens, an non minus	
	Duris iniquae casibus sortis subest?	
	Haec sors bonorum, ut peius angantur malis;	2485
	Animo remitti nec tamen fracto decet,	
	Quin fronte eadem tolleranda, qua bona.	
	Virtutis etenim rebus adversis decus	
	Honosque summus perficitur, optatior	
	Foelicitatis obsecundantis favor	2490
	Nil meruit usquam gloriae, laudis nihil;	
	Id gloriosum, quod fuit acerbum pati.	
	Proinde iniquos mentis aestus tempera,	
	Meliora speres, adfuturi spes boni	
	Acerbitatem sedat urgenter mali.	2495
Ino	Quid speret hic, qui cuncta desperat?	
Herm.	sibi	
	Nihil affuturum durius quam, quod timet.	
Ino	Sed cuncta timeo pessima.	
Herm.	in nostris malis	
	Cautela summa haec; sic, quod adversum advenit,	
	Minore sensu pungit.	
Ino	optato quidem	2500
	Rebus futuris praevides; at enim - malum! -,	
	Quid illa praesens sublevant?	
Herm.	prorsus nihil,	
	Nisi quid doloris detrahas ac spem induas.	
Ino	Quam spem?	

Herm.	futurum post tot aerumnas bonum Ac, quae perhorres, posse successu mala Optatiore mitius succedere.	2505
Ino	Consilia sane recta, si foelix forem, Facilia prorsus monita suadenti; sed heu, Effare? quae spes quaeve cogitatio Boni subire posset in mediis malis?	2510
	Tristicia nunquid gaudium, plausum dolor Risumque fletus suadet? his facile est iter Ac vela navis quo libet convertere, Quos flatus alio non trahit violentior,	
	At eo sequendum, quo furens aestus rapit. At tu, unde discam, quid spei impendat mihi, Quid ominentur astra, quid iubeant tua Sperare, dic o, carmina, audirem libens.	2515
Herm.	Spes omnis inde cassa.	
Ino	quod fieri negat, Quid tandem inepte praecipis? suades mihi Speranda, desperata quae penitus vides; Renuente coelo quid boni sperem? sed o, Exclamat Athamas, audio vocem viri.	2520

<Scena quarta>

Athamas, Pheretes, Ephialtes, Euriclus, Cleomachus, Ino cum liberis

Ath.	O me!	
Eph.	quid horres?	
Ath.	monstra!	
Eur.	quid pavidus fugis?	
Ath.	Late obsidentur omnia inferna lue.	2525
	Huc advolate, ruite in auxilium, viri.	
Eur.	Adstamus. aude, nil verere; tutus es.	
Ath.	Dilaceror hydris, facibus infernis tremor!	
	Me, me! vetate! pereo! rapior!	
Pher.	coniugem	
	Natosque non nosti?	
Ath.	abstrahatis mitius?	2530
	Nihil reluctor! parcite, Eumenides! sequor!	
	Parcite flagellis!	
Cleo.	Tartarus procul hinc abest,	
	Nil hic timendum.	

Ath.	pareo, abscedant faces.	
Pher.	Fugere dirae, recipe te: iam liber est Locus hic pavore. coniugem agnoscis tuam? Cernis Learchum, cui praeit frater comes?	2535
Ath.	Vbi nati? adeste!	
Eph.	genibus, en, prostant tuis.	
Ino	Agnosce, genitor, ac fove prolem tuam.	
Ath.	Ades, ades; hanc citatus exanima feram. Praetende ferrum, spiculum elibra, armiger. Arcum sagittis instrue, age, clavam expedi, I, sequere pernix; effugit manum tuam. I, sequere, adurge; praeda concidat tibi.	2540
Eur.	Regina, quaeso, parce non sano satis Homini, furori cede; iniquo tempori Aptare, tete hinc surripe, dum ccesset furor. Habet, profugit saucia in specus suos. Ab blandienti, genitor, arride tuae proli.	2545
Ath.	Et ubi proles?	
Eur.	cernis adstantem tibi?	
Mel.	Huc, huc ad nos demitte tuos, Genitor, vultus, huc flekte, parens, Dulcis amicos oculi intuitus! Nos tua proles generisque tui Bina propago, nos afflictæ Spes reliqua domus genibus strati	2550
	Patrii specimen petimus studii, In nosque tui pignus amoris.	2555
Lear.	Si quid veteris superest animi, Si qua tuorum te cura manet Puerum, nostris, pater, indulge Candidiori vultu votis! Precibus nostris adscribe, parens, Luctumque tuae comprime prolis!	2560
Ath.	Adstate, nostri reliqua pars solatii; Adstate, nati, surgite, amplexus date, Cohibete fletus, expedite citi oscula, Vtrinque collo manibus impliciti meo Onerate patrem, pondus optatum meis Aptate brachiis. iuris o quantum tenet Puer in parentem! quam potens suavium Et tenera prolis blanditia! quid non potest Ab blandientis prolis arrisus patri! Connubia certe prospera? o foelix torus, Quem tanta sequitur liberum foelicitas!	2565
	At at, quid audio? allatrantes personat Drias molossos, montium reboant iuga.	2570
		2575

	Ite, o ministri, quo sagax umber vocat, Praeripite voces, praepetes obvertite Ferae pedes, praeoccupate tramitum Aditus, fugacem fallite occursu feram.	2580
	At vos sequaci voce sectantum procul Animate cursus, dirigite odores canum, Effugia praedae ac ungulae vestigia Docete hilarem. tu manum telo instrue;	2585
	En, en, leaenae geminus huc ad nos ruit Foetus, praehensae sentiet clavae impetum. Nondum ferores exuit praecordiis Moribundus animos, irritas tentat minas.	
Eph.	Heu, parce, genitor; natus hic cadit tuus?	
Ath.	Effugit alter; hunc praehendamus fuga.	2590
	Me, me adiuvate: cumulet hic victoriam, Nostra haec secundo praeda sit spolio inclyta.	
Pher.	Nisi retinemus, impias parens manus Maculabit iterum prolis alterius nece. Mecum insequentem, si vacat, compescite.	2595

<Scena quinta>

Hebas, Tithene, <*postea* Ino, Melicertes>

Heb.	Hancine cruentae quispiam credat manus Stragem paternae? potuit hos animos parens Induere? nunquid saevit in catulos leo, Aut aper in aplos ora distingit sua? Quae tigris - heu me! - sic cruentis unguibus Dilacerat uterum? caetera immites ferae, Hac parte mites, foetibus parcunt suis. Homone nescit, quam ferae immanes sciunt Humanitatem? num parens in liberos	2600
	Aetate teneros, innocentes ausus est, Quod nullus hostis audeat? dubitat fides Inculta, et anceps haereo, num vera sint, Quae me vidente gessit immitis parens. Parensne tantum valuit in prolem nefas?	2605
Tith.	Quod ante matri fas fuit, patri nefas Id computabis? nunquid Inonis scelus Phryxumque et Hellen perdidit? si par pari Referre fas est, iam suum Inoni scelus	2610

- 2615
- Reposuit Athamas scelere. scelus, inquam, tuum,
Immanis Ino! iamne detestabilis
Crudelitatis est abunde? iamne atrox
Tuo furori credis indulsum satis?
Satisne caedis ac crux? si satis,
Tibi gratulare, fruere deliciis tuis;
Iam pasce mentem, pasce iam diram sitim,
Saturare caede et sanguine! iam festos dies
Laetosque celebra, iam Diis grates age:
Succende thura; nam tui facta es rea
Composque voti, cessit ex sententia,
Crudelis ante quicquid optati fuit.
- 2620
- Quid dira frendes? nunquid hoc ferre est grave,
Quod perpetrasti? praemium hoc sceleris tui est,
Haec digna merces; fruere, quid disrumperis?
Quid ora torques? quid revolvis lumine
Oculos furenti? quid malorum conscio
- 2625
- Pallore tetra frons minatur? nunquid hunc
Mater necandum destinas, cui patrius
Furor pepercit? perge, copta perfice;
Adeo nefandi nil supersit sanguinis,
Nulla nota restet generis. aude, nil veto,
- 2630
- Recedo, ne quid mea vetet praesentia;
Ac ne quid obstem, libero fruere loco.
Ino Heu, nate foelix, fata quem tantis malis
Incogitato et innocent funere
- 2635
- Voluere functum! sors tua, o foelix, licet
Lugenda, coniux, cui mali in mediis malis
Sensum abstulere Numina! ast heu, me quibus
Ego ipsa titulis praedicem? quam me vocem?
Nunquid beatam, propria cui parcant mala?
- 2640
- Quam sors iniqua nesciat, quam nil gravet?
Vtinam malorum premeret infoelix caput
Onus omne nostrum! miseriae non sic forem
Scopus alienae, vestra non ferrem mala.
Quotquot dolere liberum non est; sed heu,
- 2645
- Hoc saevior fortuna, quo clementior.
Quemque tibi, nate, quem tibi coniux negat,
Sensum malorum, hunc integrum in me contulit;
Nec enim dolet, quem plura conficiunt mala,
Sed quem doloris miseret alieni. tui
- 2650
- Me miseret, Athama, miseret eversae domus,
Miseranda specto cuncta; nec tamen hoc mei
Caput est doloris: illud est, quod hostibus
Ludenda nostris pateo. quid dico hostibus?
Domesticis foedisque mancipiis. siles,

Tremende quassator poli? nondum tibi
Satis piata videor? haud satis ultus es?
At nunquid et te forte delectant mea
Supplicia? nunquid protrahis nostros dies,
Vt protrahatur poena? praeripiam tua
Consilia, vitam protrahis; ego hanc contraham,
Mortem petitam denegas, mortem petam.
Nunquid vetabis? ne quidem vivam, potes;
Ne moriar, haud potes. vacat cuvis mori,
Cui vita gravis est, vel Diis nolentibus.
Est flexuoso silice procurvans caput
Minax ruinae petra, cui pandus iugo
Vertex reclini praeripit noctem et diem,
Infra profundo vortici, hinc saltus datur
Facilis in undas, inde reliquias tori
Miserumque corpus, hoc rotans baratro obruam.
Hac arte vincam, victa iam toties malis.
Illuc ruamus, dum favet coeptis furor.
Comitare, nate, praevious matris gradus.

Chorus

Ch. Nescius culpe fugiensque crimen
Criminis poenas tulit innocentes,
Quosque non laesit Superum furores,
Sensit infestos Athamas Stygemque
Vidit et ternas Herebi sorores
Corde conceptum scelus atque toto
Orbe spargentes Phlegetonta, tunc cum
Horridae nigra face verberumque
Anguibus diris, scelus expiantes
Impium Inonis, potuere crudi
Immemor pectus patris asperare
In necem nati, genitor sororis
Vt necem fratris nece vindicaret,
Funus ac Helles genitricis arte
Ac novercali rabie patratum,
Versus infernis pater in furorem
Sibilis, saevo faceret Learchi
Funere maius.
Egit hoc nolens pater innocensque,
Quod volens mater scelus inchoavit.
At volens mater sibi computatum

Crimen et poenas feret utriusque;
 Nam sui vindex simul et mariti
 Occidens una sibi coniugique
 Morte litabit.

2700

Hebas

- Heb. Iam, iam pleno flumine largos
 Vacat, o Thebe, fundere fletus; 2705
 Impendentis timor aerumnae
 Gelido stringens corda pavore,
 Ante hac parcus quas continuit
 Lachrymis laxas solvat habenas!
 Flebile quicquid, quicquid acerbum
 Ante timendum fuerat nobis, 2710
 Sortis iniquae peperere vices.
 Periit Phryxus periitque Helle,
 Ille a terris exul patriis
 Alienā tenens novus hospes loca 2715
 Colchidis auras spirat iniquas;
 Haec vorticibus mersa profundis
 Fluitat monstris esca marinis.
 Compensavit clade hanc genitor
 Alia cladem, misit ad imas 2720
 Herebi valles immaturam
 Iunioris adhuc animam saeva
 Morte Learchi.
 Dedit at finem, quae principium
 Tam funestis dederat cladibus 2725
 Lugubris Ino, multoque prius
 Super Argolicas crimine nuptas
 Pelopisque super crudele genus
 Nobilitatam propria vitam
 Nece finivit, sed non sola, 2730
 Ne forte satis sola occumbens
 Lugenda foret; nam Melicerem,
 Quae relliquiae fuerant cladis,
 In perniciem ferrea secum
 Traxit eandem, quodque furori 2735
 Et saevitiae deerat solum -
 Nempe ut nondum sanguine tinctam
 Dextram tingeret -, illud moriens
 Saeva peregit, scilicet alta
 Puerum in praeceps de rupe datum 2740
 Ac per acutas scissum in partes

Silicis petras, atro tandem
Maris absorbtum gurgite. vidit,
Vidit et, ipsum simili lapsu
Furibunda sequens, superis corpus
Indignum auris animamque simul
Condidit orco.

2745

<Finis>

Hinweise zur Textgestaltung

Zugrunde liegt die Erstausgabe von 1621 in einer z. T. nurmehr sehr schwer lesbaren Reproduktion der Bibliothèque Nationale, Paris. Durch ein von Herrn A. Herböck für seine Dissertation ergänzend herangezogenes Digitalisat der Newberry Library, Chicago, konnten mehrere unklare Stellen gegenüber der ursprünglichen Digitalversion dieser Edition korrigiert werden.

Zusätzlich zu den vorgegebenen Akten wurde versuchsweise eine Einteilung in Szenen vorgenommen und die Darstellernennung erweitert; dies ist aber jeweils als Ergänzung markiert.

Die orthographischen Eigenheiten des Originals wurden nach Möglichkeit beachtet. Orthographie und Interpunktions wurden jedoch überarbeitet und vereinheitlicht. So wurde stets gedruckt *i* für *j*, *v* für konsonantisches *u*, *u/V* für vokalisches *u/U*, *ss* für *β*, *aether* für *aeter* (1361, 2299), *authoris* für *autoris* (2460), *causa* für *caussa* (167, 1103, 1197, 1227), *-cunque* für *-cumque* (834, 944; umgekehrt 1042 *cumque* für *cunque*), *-oe-* für *-ae-* (39/50/57/76/322/1471/1475/1576/2094/2248 *coel-*, 1310 *coepita*, 104/1534 *foelicitatem/foelix*, 813 *moeror*, 523/619 *poena*, 570 *poenitentia*; aber 1083/2150 *caec-* für *coec-* wie an sechs weiteren Stellen), *littus* für *litus* (560), *nuncium* für *nuntium* (968), *Pheretes* für *Pherethes* (v1735), *Phryx-* für *Phrix-* (360), *praemium* für *premium* (2627), *quenquam* für *quemquam* (927), *questibus* für *quaestibus* (1150), *quicquid* für *quidquid* (37, 130, 220, 1009, 1011, 2116, 2146, 2255, 2298, auch 2006 *quicquam*), *quoad* für *quo-ad* (623, 1049), *saeculis* für *seculis* (1077), *sequit-* für *-secut-* (1434), *sydus* für *sidus* (312, 980, 1460, 1481, 2208, 2279, 2414), *Thebe* für *Tebe* (2705), *Thyestes* für *Thiestes* (2066), *tigris* für *tygris* (1164, 2600), *Tithene* für *Tythene/Titene* (1384/v2596), *tollerare* für *tolerare* (196), *tristitia* für *tristitia* (2511); belassen aber wurde *circonstant* und *reliqu-* (Sg.) neben *relliqu-* (Pl.).

Groß geschrieben wurde: *Deus/Dea* (1, 6, 81, 149, 1328, 1347, 1480, 1546, 1553, 1733, 1792, 1810, 1865, 1978, 2044, 2275, 2406, 2439, 2458, 2622, 2669), *Divus* (56, 819, 1340, 1543, 1800, 1805, 2396, 2443), *Numen* (33, 82, 388, 677, 1109, 1473, 1551, 1563, 2193, 2399, 2462, 2474, 2642), *Tartarus* (60, 1740, 2018, 2038, 2052, 2136), *Styx* (537, 1415, 1428, 1977, 2682 und 2135 statt *stigis*), *Superi* (305, 676, 1478, 2138, 2235, 2430, 2681) sowie A1 *Iunonis*, 78 *Ditis*, 95 *Parca*, 162 *Charibdis*, 188 *Argolica*, 310 *Venere*, 310 *Saturno*, 367 *Syren*, 429 *Atticis*, 537 *Avernales*, 650 *Aeoliae*, 746 *Thessalica*, 1055 *Musarum*, 1161 *Britanni*, 1423 *Bacchus*, 1494 *Tonantem*, 1899 *Delii*, 2057 *Graium*, 2245 *Diti*, 2366 *Lycio*, 2536 *Learchum*, 2683 *Herebi*, 2685 *Phlegetonta*, 2695 *Learchi*, 2726 *Argolicas*; klein dagegen: 110 *ignes*, 569 *oferet*, 595 *tigris*, 662 *monarcha*, 754 *umbra*, 812 *vix*, 898 *concursu*, 1164 *tigris*, 1429 *illud*, 1547 *sorte*, 1672 *domini*, 1891 *salo*, 1937 *virum*, 1964 *heu*, 2379 *monstrum*, 2746 *animam*.

Im Darstellerverzeichnis wurde *Chorus* ergänzt; bei der Darstellernennung wurde dem Auftritt nach geordnet statt 1,3 *AP* mit Ergänzung, 2,2 *IXAEC* mit Ergänzung, 2,3 *HCE*, 3,3 *ET*, 3,4 *IXAT*, 4,3 *HAX*, 4,4 *PH*, 4,5 *AEH* mit Ergänzung, 5,2 *HEC*, 5,3 *ILMH*, 5,5 *HT* mit Ergänzung von v2610 *IM*.

- 141 *Athamasne* statt *Athamas ne*
- 401 *occidatine* statt *occidat-ne*
- 677 *dolendum* Herböck statt *delendum*
- 689 *quod* statt *qnod*
- 812 *languidum* statt *lanquidum*
- 841 *docent* statt *docet*
- 900 *cuinam* statt *cui nam*
- 923 *antehac* statt *ante-hac*
- 996 *membris* Herböck statt *membri*
- 1032 *eheu* statt *ehu*
- 1467 *supplex* statt *suplex*
- 1469 *aethera* statt *athera*
- 1648 *differens* statt *diferens*
- 1746 *nec quid* statt *necquid*
- 1797 *sperare* Herböck statt *spirare*
- 1825 *praeteritur* statt *preteritur*
- 1842 *ceu* statt *seu*
- 1864 *opacat* statt *o pacat*
- 1919 *succusu* statt *succusu*
- 1956 *nunc* statt *nnnc*
- 1965 *sicne* statt *sic ne*
- 1993 *nondum* statt *nundum*
- 2028 *iamne* statt *iam ne*
- 2068 *conticescis* statt *conticessis*
- 2414 *ceu* Herböck statt *seu*
- 2584 *hilarem* statt *hilacem*

'Komma' gestrichen vor *et, atque, -que, neque, nec, aut, vel, -ve, an, quam* u.ä.: 3, 22, 55, 67, 83, 107, 108, 153, 179, 199, 210, 214, 271, 278, 284, 287, 289, 292, 302, 306, 310, 312, 317, 321, 323, 327, 366, 387, 390, 401, 411, 421, 430, 437, 442, 445, 455, 469, 502, 503, 511, 537, 539, 551, 567, 577, 601, 607, 616, 645, 655, 674, 704, 706, 740, 743, 747, 749, 753, 781, 797, 802, 819, 852, 863, 867, 873, 876, 888, 906, 907, 913, 923, 927, 933, 966, 972, 989, 995, 1011, 1016, 1022, 1034, 1051, 1063, 1072, 1085, 1104, 1153, 1160, 1167, 1192, 1194, 1196, 1198, 1201, 1203, 1206, 1211, 1215, 1227, 1269, 1272, 1285, 1329, 1335, 1364, 1395, 1418, 1428, 1464, 1467, 1468, 1471, 1516, 1518, 1526, 1529, 1548, 1553, 1559, 1562, 1587, 1598, 1599, 1608, 1609, 1614, 1616, 1616, 1623, 1628, 1647, 1649, 1653, 1675, 1687, 1693, 1696, 1715, 1723, 1745, 1746, 1759, 1766, 1769, 1800, 1804, 1816, 1824, 1840, 1842, 1849, 1910, 1912, 1920, 1922, 1946, 1958, 1960, 1971, 1977, 1979, 1982, 1993, 2010, 2019, 2036, 2038, 2043, 2047, 2073, 2074, 2121, 2199, 2208, 2212, 2219, 2220, 2237, 2245, 2269, 2272, 2275, 2284, 2288, 2309, 2318, 2321, 2329, 2343, 2347, 2353, 2361, 2364, 2365, 2387, 2391, 2391, 2403, 2404, 2409, 2426, 2452, 2452, 2464, 2503, 2509, 2511, 2570, 2583, 2659, 2740, 2744, 2746

'Komma' gestrichen nach: 32 *connubiali*, 32 *risit*, 139 *nec*, 228 *potius*, 394 *bombo*, 432 *apices*, 500 *quiete*, 636 *infando*, 675 *sed*, 784 *praecordia*, 827 *neces*, 914 *ponderi*, 984 *animo*, 1014 *inustas*, 1028 *viribus*, 1064 *proles*, 1254 *propagine*, 1316 *menti*, 1362 *orci*, 1368 *melius*, 1445 *tecum*, 1476 *causa*, 1512 *suae*, 1524 *Athamantea*, 1545 *singulari*, 1569 *tantum*, 1574 *furere*, 1585 *o*, 1644 *peius*, 1662 *mea*, 1689 *quas*, 1718 *truciore*, 1836 *aufugit*, 1842 *umber*, 1876 *attonitos*, 1906 *curvo*, 2039 *infernae*, 2071 *indue*, 2075 *communi*, 2154 *ebrias*, 2203 *incendia*, 2221 *iucunditate*, 2379 *profero*, 2410 *globo*, 2464 *miseris*, 2501 *enim*, 2510 *boni*, 2581 *voce*, 2600 *tigris*, 2605 *innocentes*, 2613 *scelus*, 2736 *solum*

'Komma' ergänzt: A1 *Semele*, A4, A4, A5 *Semelem*, A5 *pellicem*, A6 *posset*, A7 *interea*, A16 *Athamas*, A16 *filius*, A17 *Inone*, A19, A22, A26 *liberorum*, A28 *reliquam*, 23, 23, 24, 25 *ut*, 27, 29, 34, 36, 37, 38, 42, 65, 66, 82 *pigebit*, 86, 97, 97, 101, 115, 116, 127, 131, 131, 145 *gemitur*, 145 *manens*, 146, 146, 150, 152, 160 *proditum*, 161, 165, 170 *eheu*, 174 *pati*, 181, 181, 190, 190, 191, 193, 197, 200, 200, 204 *rude*, 205, 206 *dignoscere*, 221 *maturius*, 228 *mali*, 240, 242, 250, 250, 252 *credas*, 252 *humana*, 252 *reor*, 258, 258, 259 *Idalia*, 266, 273, 273, 296 *an*, 299, 299, 302, 304, 314, 319 *facile*, 319 *poli*, 332, 333, 334, 336, 336, 344, 357, 359, 361, 365, 374, 374, 379, 379, 381, 381, 382 *times*, 407, 410, 426, 427 *fugit*, 435, 446, 451, 458, 486 *pergamus*, 496, 514, 519, 523, 523, 523, 527, 528, 529, 530 *nunc*, 540, 559, 560, 574, 582, 593, 601, 602 *tuetur*, 604, 616, 616, 632 *sapere*, 644, 644, 650 *domus*, 661, 662, 666, 666, 670, 671, 685 *quaeso*, 688 *indue*, 692, 693, 695, 701, 702, 715, 720 *illud*, 720 *unicum*, 723, 728, 728, 730 *Deos*, 740, 745, 745, 746, 753, 756, 757 *continetur*, 764, 767, 768, 800, 800, 816, 817, 853, 862, 864, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 877 *ac*, 880, 883, 900, 900, 909, 909, 917, 920 *genus*, 928 *atque*, 932, 961, 965 *animus*, 975, 983, 984, 985, 985, 990, 993, 1004 *humile*, 1016, 1019, 1019, 1021, 1023 *ac*, 1026, 1026, 1032, 1033, 1033, 1036 *vacat*, 1037 *heu*, 1041, 1042 *negatur*, 1043, 1049 *quad*, 1054, 1059 *gens*, 1059 *inquam*, 1068 *signa*, 1068 *decus*, 1070, 1099 *te*, 1100, 1100, 1102, 1104, 1104, 1106, 1107, 1107, 1107, 1107, 1109, 1109, 1110, 1115 *durius*, 1116, 1123, 1124, 1125 *sobole*, 1127, 1127, 1130, 1133, 1136, 1146, 1151 *precor*, 1156, 1156, 1165 *parens*, 1165 *inquam*, 1172 *premeris*, 1200, 1210 *focis*, 1213, 1213, 1223, 1223, 1224, 1226, 1228, 1235, 1239 *vera*, 1239 *nate*, 1240, 1241 *querar*, 1243, 1243, 1244 *comitem*, 1245, 1245, 1246, 1247 *Phryxus*, 1247 *heu* 1247 *Athamas*, 1248, 1248, 1262, 1265, 1270, 1280, 1281, 1282, 1282, 1285, 1285, 1292 *noceat*, 1297, 1302, 1302, 1303, 1303, 1304, 1308, 1313, 1315, 1323, 1332, 1332, 1344, 1348 *plaude*, 1370 *heu*, 1372 *heu*, 1382, 1384 *heu*, 1384 *tu*, 1384 *Tithene*, 1385, 1390, 1396, 1396, 1397, 1397, 1402, 1402, 1406, 1408, 1408, 1410, 1412, 1413 *obloquaris*, 1414, 1414, 1419 *funus*, 1419 *Helle*, 1420, 1420, 1427, 1427, 1431, 1431, 1441 *vitam*, 1441 *inquam*, 1449 *redi*, 1455 *ducem*, 1457 *desinet*, 1465 *ac*, 1465 *bono*, 1466, 1487, 1494, 1516 *et*, 1516 *nefas*, 1521, 1527, 1533, 1537, 1537, 1539, 1540, 1544, 1552 *debet*, 1556 *solum*, 1558, 1561, 1564, 1566 *agitur*, 1566 *inquam*, 1569, 1569, 1579 *grates*, 1579 *frater*, 1582, 1592, 1592, 1604, 1604, 1617, 1627, 1634, 1637 *paucula*, 1650, 1652, 1654 *quisque*, 1665, 1674, 1676, 1676, 1687, 1687, 1688, 1690, 1703, 1705, 1709, 1711 *dabunt*, 1716, 1717, 1719, 1725, 1730, 1733, 1733, 1735 *negatum*, 1735 *precaris*, 1737, 1737, 1738, 1738, 1740, 1742, 1742, 1743, 1744, 1746, 1746, 1753 *satis*, 1754 *specto*, 1757, 1758, 1759, 1760, 1760, 1765, 1769, 1771, 1774, 1775, 1781, 1783, 1804, 1805, 1806, 1812 *quaeso*, 1817, 1822, 1835, 1843, 1855 *et*, 1855 *via*, 1883 *requiris*, 1898 *ternus*, 1900, 1918, 1919, 1928, 1928, 1931, 1934, 1934, 1936 *visus*, 1937, 1938, 1938, 1942, 1943, 1943, 1946 *iam*, 1948 *en*, 1949, 1949, 1951, 1955, 1955, 1955, 1962, 1965, 1969, 1979, 1986, 1987, 1996, 1997 *me*, 2000, 2000, 2002, 2002, 2002, 2007, 2013 *dabitur*, 2014, 2018, 2021 *sed*, 2021 *debet*, 2023, 2023, 2024, 2025, 2030 *flagellis*, 2030 *perdite*, 2041, 2044, 2051, 2065, 2076, 2077, 2079, 2079, 2096, 2100, 2102, 2105, 2106, 2107, 2109, 2126, 2126, 2129, 2136, 2141, 2145, 2147, 2162, 2174, 2179, 2183, 2187 *Athamantea*, 2188, 2189, 2212, 2217, 2218, 2218, 2219, 2220, 2224 *timeoque*, 2236, 2239, 2253, 2255, 2260, 2261, 2263, 2263, 2266, 2266, 2270, 2273, 2277, 2286 *sed*, 2286 *ah*, 2289, 2291 *medelam*, 2292, 2298, 2301 *attentus*, 2301 *debet*, 2302 *sed*, 2302 *suscipit*, 2313 *omnia*, 2323, 2324, 2324, 2347, 2377, 2381, 2383 *consulo*, 2409, 2415 *lubrica*, 2422 *Dii*, 2426, 2427 *cum*, 2427 *metus*, 2436 *Athamas*, 2438, 2447 *moris*, 2447 *inquam*, 2475, 2482, 2482, 2482, 2487, 2492, 2496, 2497, 2499 *advenit*, 2501, 2505, 2505,

2513, 2515, 2516 *discam*, 2519, 2526, 2526, 2529, 2531, 2537, 2537, 2538, 2538, 2540 *eliba*, 2544, 2544, 2546 *surripe*, 2548, 2548, 2550, 2550, 2551 *genitor*, 2551 *flecte*, 2551 *parens*, 2560, 2560, 2562 *adscribe*, 2564, 2565 *adstate*, 2577 *ite*, 2577 *ministri*, 2585, 2585, 2589, 2589, 2591 *me*, 2603, 2607 *sint*, 2614, 2614, 2614, 2618, 2624 *sententia*, 2626, 2638 *heu*, 2641 *lugenda*, 2649, 2650, 2651 *tibi*, 2653 *dolet*, 2655 *miseret*, 2657, 2659, 2663, 2668, 2668, 2677, 2678, 2681, 2704, 2705, 2705, 2707, 2710, 2711, 2724, 2732, 2733, 2738, 2744

'Komma' statt 'Punkt': 1501, 1971, 2142

'Komma' statt 'Doppelpunkt': 71, 114, 158, 211, 212, 216, 565, 591, 675, 896, 1460, 1556 *de-*
cet, 1722, 2089, 2507 *forem*, 2622

'Komma' statt 'Strichpunkt': 1049

'Komma' statt 'Ausrufezeichen': 1330

'Punkt' gestrichen: 759 *huiusmodi*, 971 *mihi*, 1534 *dominatio*, 1798 *contumacia*

'Punkt' ergänzt: 100, 240, 676, 690 *anxius*, 713, v770, 849, 850, 851 *tamen*, 891, 930, 1389
improbas, 1402, 1416 *vides*, 1429 ..., 1441 *odia*, 1568, 1731, 1837, 1888, 1924, 2001, 2197,
2299, 2539, 2548, 2648, 2718, 2723

'Punkt' statt 'Doppelpunkt': 80, 81, 114, 169, 210, 217, 236, 244, 262, 451, 493, 517, 527, 529,
680 *poenas*, 767, 827, 958, 964, 1044, 1302, 1325, 1466, 1502, 1520, 1554, 1615, 1653,
1656, 1658, 1663 *insana*, 1726, 1748, 1768, 1785, 1811, 1913, 1944, 1994, 2034, 2086,
2112, 2200, 2223, 2330, 2453, 2480, 2533 *faces*, 2675, 2676, 2677

'Punkt' statt 'Strichpunkt': 89, 473, 477, 835, 1035

'Punkt' statt 'Komma': A3 *est*, A9, 71, 155, 226, 229, 346, 358, 454, 455, 468, 480, 486, 492,
512, 518, 526, 532, 614, 687, 694 *timeo*, 711 *ille*, 740, 841, 971, 1720, 1180, 1212, 1240,
1242, 1246, 1304, 1323, 1352, 1391 *vocas*, 1444, 1541, 1557, 1565, 1567, 1573, 1600, 1612,
1632, 1643, 1650, 1686, 1707, 1730, 1733, 1737, 1754, 1799, 1835, 1843, 1854, 1866, 1869,
1871, 1875, 1879, 1895, 1905, 1911, 1917, 1921, 1928, 1936, 1938 *precor*, 1941, 1942,
1947, 1969, 2004, 2013, 2016, 2064, 2067, 2140, 2216, 2229, 2247, 2250, 2260, 2275, 2281,
2293, 2342, 2392, 2395, 2400, 2408, 2461, 2467, 2487, 2492, 2527 *adstamus*, 2541, 2594,
2601, 2635, 2650, 2654, 2658, 2668

'Strichpunkt' ergänzt: A21, 1153, 1565, 1761, 1783, 1841, 2590

'Strichpunkt' statt 'Punkt': 993, 1001, 2228

'Strichpunkt' statt 'Doppelpunkt': 28, 34, 41, 88, 114, 118, 142, 160, 208, 213, 222, 225, 256,
313, 341, 489, 505, 541, 586, 605, 661, 664, 738, 754, 775, 789, 806, 813, 828, 868, 934,
940, 948, 950, 957, 960, 978, 981, 1088, 1094, 1124, 1313, 1462, 1493, 1496, 1644, 1682,
1778, 1797, 1847, 1946, 2054, 2120, 2150, 2181, 2194, 2231, 2238, 2363, 2468, 2491, 2545,
2619, 2623, 2636, 2652, 2665, 2716

'Strichpunkt' statt 'Komma': A4, A27, 65, 79, 99, 123, 129, 135, 147, 156, 168, 171, 227, 238,
241, 246, 260, 280, 290, 318, 322, 335, 337, 357, 395, 422, 448, 456, 460, 470, 476, 479,
482, 501, 516, 525, 530, 536, 599, 620, 626, 646, 685, 689, 725, 736, 767, 783, 826, 854,
884, 894, 917, 921, 1033, 1036, 1066, 1111, 1179, 1239, 1241, 1243, 1245, 1289, 1297,
1303, 1310, 1315, 1324, 1341, 1348, 1371, 1382, 1397, 1445, 1456, 1480, 1514, 1531, 1538,
1542, 1552, 1564, 1577, 1579, 1597, 1603, 1617, 1634, 1638, 1651, 1655, 1670, 1675, 1688,
1697, 1723, 1728, 1732, 1751, 1755, 1757, 1772, 1781, 1809, 1813, 1828, 1831, 1835, 1856,
1882, 1887, 1890, 1903, 1910, 1914, 1918, 1934, 1937, 1939, 1942, 1943, 1951, 1957, 1961,
1972, 1989, 1994, 1996, 1998, 2002, 2014, 2017, 2024, 2029, 2061, 2067, 2070, 2094, 2135,
2171, 2190, 2213, 2217, 2248, 2253, 2257, 2266, 2273, 2279, 2289, 2294, 2303, 2305, 2324,
2328, 2332, 2351, 2381, 2390, 2394, 2398, 2416, 2428, 2440, 2442, 2447, 2451, 2459, 2477,
2485, 2499, 2501, 2508, 2521, 2527, 2539, 2542, 2543, 2564, 2584, 2589, 2628, 2633, 2649,
2656, 2667, 2700, 2705, 2732

'Doppelpunkt' gestrichen: 139 *heu*, 1947 *tempore*

'Doppelpunkt' statt 'Punkt': 799

'Doppelpunkt' statt 'Komma': 45, 80, 722, 745, 895, 1247, 1362, 1385, 2325, 2333, 2391, 2657

'Fragezeichen' gestrichen: 2078 *devio*

'Fragezeichen' ergänzt: 173 *doles*

'Fragezeichen' statt 'Punkt': 1766, 2130, 2627

'Fragezeichen' statt 'Doppelpunkt': 667

'Fragezeichen' statt 'Strichpunkt': 2457

'Fragezeichen' statt 'Komma': 2633

'Fragezeichen' statt 'Ausrufezeichen': 2037, 2609

'Ausrufezeichen' statt 'Punkt': 1331

'Ausrufezeichen' statt 'Komma': 1442

'Ausrufezeichen' statt 'Fragezeichen': 391, 1937, 2561, 2647

'Anführungszeichen' ergänzt: 453ff., 462ff., 468ff., 485f., 492f., 513f., 516, 517ff., 800, 1883f., 1898ff.

'Klammern' gestrichen um: 36f. *siquidem ... permiseras*, 97 *miseri*, 99f. *suus ... modus*, 728 *si ... potest*, 983f. *vita ... concedit*, 1026 o *Ino*, 1123 *quod ... avertat*, 1322 *malum*, 1486f. *ipsam ... dies*, 1539f. *si ... gratiae*, 1742 *nam ... mei*, 2737f. *nempe ... tingeret*

'Gedankenstrich(e)' ergänzt: 32, 37, 97, 139, 228, 675, 770, 837, 1020f., 1123, 1316, 1322, 1486f., 1742, 2221f., 2379, 2464, 2501, 2600, 2736ff.